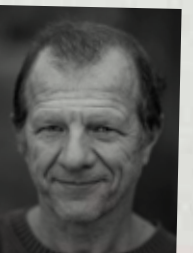
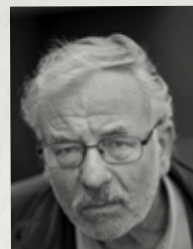
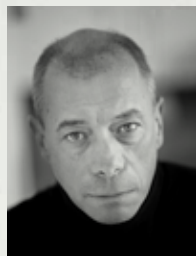

RANDKRANT

FR · DE · EN

traductions
Übersetzungen
translations

Maandblad over de Vlaamse Rand · maart 2017 · jaar 21 · #02

20 JAAR

Ontdek al onze
medewerkers op
de vernieuwde site
www.randkrant.be

Vind ons leuk op
[facebook.com/
randkrant](https://facebook.com/randkrant)

Anne Van der Elst uit Dworp werd vorige maand door Paul Vanderhasselt aangeduid om *deketing* voort te zetten.

13
25

© DANNY WILLEMS

Het belang van taal

Anderstaligen de schoonheid van het Nederlands laten ontdekken. Van die opdracht heeft Anne Van der Elst haar levenswerk gemaakt. 'Ik vind het verbluffend hoe gemotiveerd die mensen zijn om de taal te leren. Ze moeten hier vaak hun leven opnieuw opbouwen en beseffen dat het Nederlands daarvoor cruciaal is. Samen met een volledig team van leerkrachten proberen we die integratie te vergemakkelijken. De cursisten zijn enorm dankbaar. Ook de inspanningen die bijvoorbeeld vzw 'de Rand' of bibliotheken doen om taal toegankelijk te maken, waarderen ze.'

MOOI GEBLEVEN

Van der Elst groeide op in Zaventem, maar woont sinds 1985 in Dworp. 'Sinds begin jaren 80 geef ik les aan volwassenen in het GLTT in Sint-Genesius-Rode. Eerst Engels en Nederlands, daarna uitsluitend Nederlands. In het begin was het avondonderwijs, maar niet lang nadat ik er begon, kon je er ook dagonderwijs volgen. Ik had mijn plek gevonden.'

Om praktische redenen verhuisde ze met haar man naar de westrand, korter bij het werk. 'Ik stond er niet bij stil, maar als fervente wandelaars en fietsers konden we het niet beter treffen dan in Dworp en omstreken. Het reliëf doet mij aan de Ardennen denken. Het is hier bovendien doorheen de jaren niet veel veranderd. Wat mooi was, is mooi gebleven. Een dikke pluim voor het natuurbelief in de Rand.'

PUUR LESGEVEN

Maar terug naar de taal. 'Het voordeel om aan volwassenen les te geven, is dat ik hen niet meer moet opvoeden. Ik kan de pure taak van het lesgeven uitvoeren: het doorgeven van

kennis en vaardigheden. Ik ben pensioenge-rechtigd en denk soms dat dit mijn laatste schooljaar wordt als leerkracht, maar ergens blijft het toch kriebelen.'

'Mensen vragen mij soms hoe dat komt. Elk jaar dezelfde leerstof geven, lijkt hen saai. Maar de veranderende manier van lesgeven - communicatiever en interactiever - houden het lesgeven verfrissend. Net als de verhalen van de cursisten, hun achtergrond en hun cultuur. Die worden alsmaar uiteenlopend.'

Want waar vroeger voornamelijk Franstaligen in haar les zaten, zijn er vandaag anderstaligen van over heel de wereld. 'In mijn klas vind je een afspiegeling van de demografische evolutie in de Rand, met de instroom van heel wat nieuwe nationaliteiten. Wat voldoening geeft, is de openheid voor het Nederlands bij de huidige generatie cursisten. Daar waar Nederlands leren 20 of 25 jaar geleden nogal beladen was en eerder een opdracht voor heel wat cursisten, volgen ze vandaag met plezier les. Ze beseffen hoe belangrijk taal is in het dagelijkse leven.'

OPENHEID VOOR NEDERLANDS

'Bovendien zijn heel wat nieuwe cursisten niet bevooroordeeld. Een Spaanstalige of Engelstalige kijkt met een open geest naar het Nederlands. Hun kijk op taal - en bij uitbreiding onze cultuur - is anders, net als de moeilijkheden die ze hebben met onze taal. Ik durf zeggen dat de kennis van het Nederlands alsmaar beter wordt in de Rand. De anderstaligen leveren echt inspanningen. Ze bewonderen ook vaak ons onderwijssysteem. Meer dan eens krijg ik te horen hoe goed de school van hun kind georganiseerd is en zijn ze dankbaar voor de mogelijkheden die zij en hun kinderen krijgen.'

TEKST Jens De Smet • **FOTO** Filip Claessens

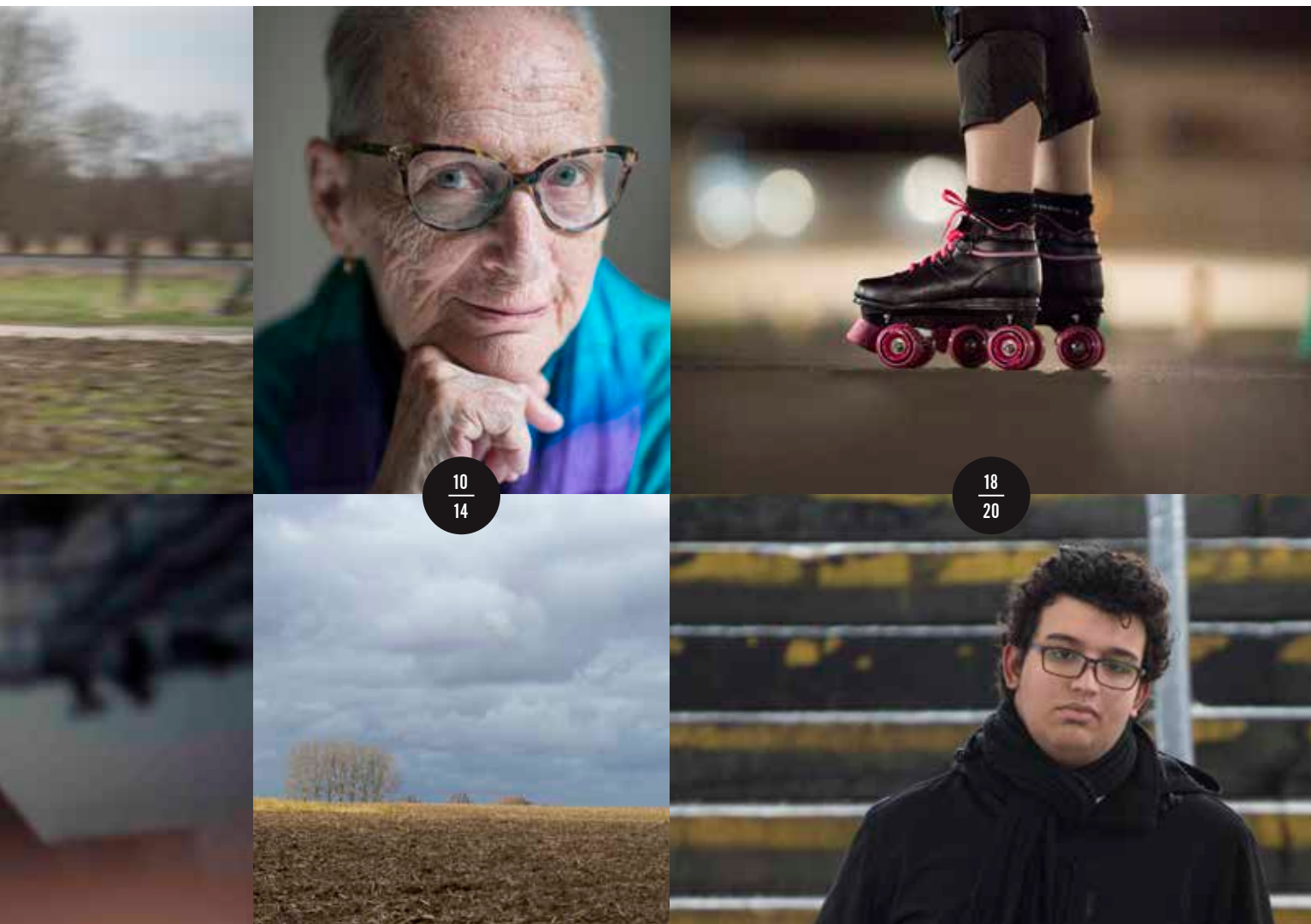

AGENDA

MAART
2017

ABONNEMENT 15 € voor wie in de Rand woont, 20 € voor wie buiten de regio woont (9 nrs/jaar). • Rekeningnr. IBAN BE 58 0910 2113 1679

VERDELING RandKrant maart wordt bus-aan-bus verdeeld in Grimbergen, Vilvoorde, Machelen, Zaventem, Kraainem, Wezembeek-Oppem, Tervuren, Overijse en Hoeilaart.

10
14

18
20

INHOUD

04

10

20

06 VAN **ASSETOT** **ZAVENTEM**

09 MIJN **PLEK**

13 FRANK **ACHTERNA**

14 OP **VERKENNING**

15 MIJN **GEDACHT**

16 **MIDDEN** IN

19 WIE **KWEEKT** DAT

22 **INTERVIEW**

26 **BOUW** WERK

32 GEMENGDE **GEVOELEN**S

Twintig jaar RandKrant

'Het enige wat we hebben, is het verhaal dat we vertellen.

Het is het verhaal van de Vlaamse Rand.' In maart 1997 valt de eerste editie van RandKrant in de bussen van de regio. Uitgangspunten: het Nederlandstalige karakter van de streek versterken en de integratie van anderstaligen aanmoedigen. En dat lukt.

FR

'Humor is essentieel'

'Ja, ik heb nooit mijn mond kunnen houden.' Danseres, filmmaakster, schrijfster, humaniste en bovenal levenskunstenaar; Lydia Chagoll (85) uit Overijse is en blijft een wijze dame met één rode draad doorheen haar leven: haar verzet tegen onrecht. 'Het is belangrijk om nooit onverschillig te worden.'

EN

'Hoe wordt een mens een mens?'

Hij stelt alles in vraag, wil dat de rede zegeviert. Hij is zeventien, woont in Vilvoorde en won vorig jaar de Belgische Filosofie Olympiade. Hij heet Othman El Hammouchi. 'Ik ben een groot liefhebber van de Duitse filosoof Arthur Schopenhauer. Volgens hem gaat een echte filosoof geen enkele vraag uit de weg.'

DE

COLOFON RandKrant verschijnt maandelijks (niet in januari, juli en augustus) op 98.000 exemplaren. Het is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant. • **Realisatie** vzw 'de Rand' • **Hoofdredacteur** Geert Selleslach • **Eindredacteur** Ingrid Laporte • **Fotografie** Filip Claessens en David Legréve • **Redacteurs** Michaël Bellon, Mirek Cerny, Bart Claes, Tina Deneyer,

Jens De Smet, Tine De Wilde, Herman Dierickx, Nathalie Dirix, Guido Fonteyn, Patrick Gijssels, Karla Goetvinck, Gerard Hautekeur, Joris Herpol, Joris Hintjens, Tine Maenhout, Ines Minten, Tom Serkeyn, Wim Troch, Fatima Ualgasi, Sofie Van den bergh, Luc Vanheerentals, Lene Van Langenhove en Dirk Volckaerts • **Website** Laurens Van Steelandt **Redactieadres** Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel,

tel 02 767 57 89, e-mail randkrant@derand.be, website www.randkrant.be • **Verantwoordelijke uitgever** Eddy Frans, Agentschap 'de Rand', Witherendreef 1, 3090 Overijse • **Vormgeving** Jansen & Janssen Creative Content, Gent • **Druk** Corelio, Erpe-Mere • RandKrant wordt gedrukt op FSC(r)-gecertificeerd papier – licentienummer: FSC-C004762

‘Het enige wat we hebben, is het verhaal dat we vertellen’

Tweehonderdelf edities en grof geteld 42.500 artikels, 8.200 interviews, goed voor 6.320 bladzijden en elke maand een goed gevulde activiteitenkalender. Ik knijp in mijn arm: RandKrant bestaat 20 jaar.

TEKST Geert Selleslach • FOTO Filip Claessens

Zijn slanke, gespierde lichaam lag onthoofd naast de auto, ik heb het niet gezien, maar in de bar hebben ze het wel honderd keer verteld en tot in detail beschreven, er waren zoveel mensen die het hadden gezien, of zeiden dat ze het hadden gezien, dat ik het uiteindelijk ook heb gezien, en ik zie het nu weer: zijn onthoofde lichaam en een auto die zojuist over de kop is gegaan, de wielen draaien nog rond in de lucht.’ (Rafael Chirbes - Aan de oever)

In een eerste gesprek met een journalist die voor ons wil schrijven, vertel ik graag dit verhaal van de Spaanse schrijver Rafael Chirbes, en dan zeg ik: luister, dát hebben we niet nodig. Het is een mooi verhaal voor in een roman, en lees er zoveel je kan, schrijf er desnoods zelf een als je je niet kan bedwingen, maar dat, dat hebben we niet nodig. Een enkeling probeert nog en zegt: ‘Wat mij echt fascineert, is wat er niet is.’ Ik glimlach. Een mooie zin, klaar voor de les filosofie, en daar heb ik respect voor, zeker als hij wordt uitgesproken met

een hese stem, maar nee, ook dát hebben we niet nodig. Dan valt er een korte stilte en wordt er verwachtingsvol gekeken. Wat dan wel? ‘Feiten, standpunten, nuance. Dat hebben we nodig.’ En: het moet over iets gaan. ‘Wat mij fascineert, is wat er wel is’, zeg ik. ‘En waarom het er is.’

TOUR DE FORCE

Midden jaren 90 raakt de Vlaamse gemeenschap ervan overtuigd dat er gerichte acties opgezet moeten worden voor de Vlaamse Rand, de regio rond Brussel, die eigenlijk geen eigen statuut heeft, maar geografisch omschreven wordt als de gemeenten met een grens aan de hoofdstad of aan een faciliteitengemeente. De Rand ‘staat onder druk’ en zowat alle problemen van België komen er samen. Daar moet aan gewerkt worden. Een informatiemagazine is een van de concrete aanbevelingen.

‘RandKrant heeft tot doel het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand te ondersteunen. In tweede instantie beoogt RandKrant de integratie van anderstaligen in de plaatselijke Vlaamse gemeenschap. Dat doet het door gerichte informatie aan te bieden over activiteiten in de regio (...). RandKrant stelt zich pluralistisch en verdraagzaam op. Het blad is ideologisch en politiek ongebonden (...)’

Doel en werkwijze worden meteen duidelijk omschreven in het redactioneel profiel van het tijdschrift. Je ziet er de hand in van de ervaren

journalist Henry Coenjaarts, de eerste hoofdredacteur, die ook voldoende bewegingsvrijheid inbouwt. De keuze om het tijdschrift in alle bussen van de Rand te bezorgen, lijkt op het eerste zicht buitensporig, maar dat is het niet. Uitgangspunt is immers alle inwoners van de regio te bereiken om ze te willen betrekken bij de plaatselijke gemeenschap en zo’n verdeling heeft de potentie om iedereen te bereiken. Er valt geen tijd te verliezen. In nauwelijks een half jaar wordt een tijdschrift vanuit het niets klaargestoomd. In maart 1997 valt de allereerste editie in de bussen.

En het eerste nummer is meteen raak. RandKrant informeert, commentarieert, stelt de juiste vragen over de juiste onderwerpen, met meestal een pittige column van Brigitte Raskin erbovenop. Het is een blad zonder blad voor de mond. Je voelt de *drive* als je door de eerste edities bladert en toch ook de zoektocht van de pioniers naar juiste vorm en aanpak. Het tijdschrift verwerft op korte tijd een belangrijke positie in de regionale berichtgeving. Tot voor de besparingen van 2015 staat RandKrant qua oplage op de vijftiende plaats van de niet-commerciële pers. Dat zegt iets over de kracht van regionale berichtgeving.

MEDIUM MET EEN MISSIE

RandKrant, eerst vanuit vzw Informatie Vlaamse Rand onder voorzitterschap van Bert Hertecant, daarna onder de huidige uitgever vzw ‘de Rand’, informeert en brengt

POSTKAARTEN

20 JAAR
RANDKRANT

Vier mee en WIN een mooie bundel van

20 postkaarten met exclusieve foto's.

De eerste 200 vind-ik-leuks op [facebook.com/randkrant](https://www.facebook.com/randkrant)

krijgen dit verjaardagscadeau gratis toegestuurd.

Vind ons leuk en stuur een privé-bericht met je adres.

de streek te vatten in al zijn verscheidenheid. Misschien zullen we die clou nooit vinden, maar we zitten er toch dikwijls heel dichtbij. We zoeken voort. Samen met de mensen uit de Rand, die ons hun verhaal vertellen, waarmee ze bezig zijn, hun dagelijkse strijd in de file, hun werk en ontspanning, hun dromen en zorgen, hun zoektocht naar gezond samenleven, hun zorg voor kinderen en ouderen,... allen ook op zoek naar hun eigen nuance, ja naar de tinten grijs, maar die uitdrukking wil je tegenwoordig liever niet meer gebruiken.

DE VAART DER VOLKEREN

Maar de wereld verandert snel natuurlijk. Eerst hoorden we wat gerommel aan de achterdeur, nu is er geroep aan de voordeur, straks tumult in onze salon: alles digitaal. Je weet toch: het is niet tegen te houden. En het kost niets. Kom nou: meent iemand dat? Op dit moment is er nog geen enkel digitaal kanaal van een krant of tijdschrift dat in bereik hoger scoort dan de gedrukte versie. Feiten, standpunten, nuance.

'Dat we het stiekem missen, een *boekse* uitgeven.' 13, het personeelsmagazine van de Vlaamse overheid, dat sinds een jaar enkel digitaal is, gaf eind vorig jaar een eenmalig gedrukte versie uit met een opvallende noot: 'Niet iedereen is radicaal digitaal'.

Onderzoeker Eric Goubin, al jaren bezig met overheidscommunicatie, ontkracht in zijn boek *Analoog of digitaal? Inclusief communiceren in de internetsamenleving* een aantal hardnekkige mythes over digitale communicatie. Mythe één: 'Iedereen heeft internet; dus we kunnen iedereen via die weg bereiken'. Mythe twee: 'Digitaal is altijd goedkoper dan gedrukt'. Mythe drie: 'Sociale media zijn goed om de jeugd te bereiken'. Mythe vier: 'We moeten kiezen voor radicaal digitaal, anders missen we de toekomst'. Waarom geloven we deze fabeltjes? Omdat het makkelijk is. We moeten niet nadenken. Niet over ons publiek. Niet over hoe we het willen bereiken. Niet wat we willen vertellen. Omdat we denken dat we met die digitale God de Vader kunnen besparen. Tot we merken dat we (een deel van) ons publiek kwijt zijn en ons doel voorbij schieten.

COCKTAIL

Het ligt dus wat ingewikkelder dan de kreet 'alles digitaal' of het voor te stellen als een strijd

tussen gedrukt en digitaal, waarbij er impliciet wordt van uitgegaan dat het eerste toch het onderspit zal delven. Geen gezonde redenering. De auto heeft niet belet dat er nog steeds fietsen bestaan, de cd heeft de vinylplaat niet klein gekregen. Meer zelfs: fiets en vinyl zijn aan een revival bezig. En binnen enkele jaren komt ook de tram nog terug in de Rand... Bovendien, en tot slot, tonen verschillende onderzoeken aan dat wat je op papier leest beter begrijpt en onthoudt dan wat je op een digitaal scherm leest. Dat heeft te maken met hoe onze hersenen functioneren. Feiten, standpunten, nuance.

Analoog of digitaal? is een verstandig pleidooi voor inclusief communiceren. Om het met die onzalig lelijke uitdrukking te zeggen: het is een én-én-verhaal. Kretologie heeft ons nog nooit verder geholpen. RandKrant staat klaar met zijn én-én-verhaal. Vanaf maart kan je ook op onze nieuwe interactieve website en onze facebook-pagina terecht voor nieuws en weetjes uit de regio. We zetten verschillende kanalen in om ons verhaal te vertellen, zodat het ene het andere versterkt tot een cocktail die we met smaak kunnen drinken. 'Het enige wat we hebben, is het verhaal dat we vertellen.' Het is het verhaal van de Vlaamse Rand.

FR

Les vingt ans du RandKrant

'LA SEULE CHOSE QUE NOUS POSSÉDONS EST L'HISTOIRE QUE NOUS RACONTONS'

Au milieu des années '90, la Communauté flamande a acquis la conviction qu'il fallait mener des actions ciblées pour le Vlaamse Rand, la région autour de Bruxelles. Le 'Rand' est sous pression et pratiquement tous les problèmes de Belgique y sont réunis. Il faut faire quelque chose. Un magazine d'informations est une des recommandations concrètes. Mars 1997 marque le lancement du RandKrant. Il se fonde sur les principes suivants: renforcer le caractère néerlandophone de la région et encourager l'intégration des allochtones. Et ça marche! Les personnes qui lisent le RandKrant se sentent davantage impliquées par ce qui se passe dans leur environnement et participent plus souvent aux activités socio-culturelles que les autres. Et: 'Contrairement aux autres médias, le RandKrant est lu par différents groupes linguistiques' (Taalbarometer, 2014).

mensen samen, toen en nu. De uitgangspunten zijn nog dezelfde: het Nederlandstalige karakter van de streek versterken en de integratie van anderstaligen aanmoedigen. Geen spreidstand of onmogelijke opdracht, wel een evidentie. Ons tijdschrift slaagt daarin. Mensen die RandKrant lezen, voelen zich meer betrokken bij wat er in hun omgeving gebeurt en gaan meer naar sociaal-culturele activiteiten dan anderen, ze voelen zich beter geïnformeerd, zo blijkt uit het lezersonderzoek van 2013. Het blad neemt vanaf de start een unieke positie in: het bevat vertaalde samenvattingen van de belangrijkste artikels en geen publiciteit. Tot op de dag van vandaag wordt die bewuste keuze volgehouden. Een andere getuige van onze missie staat in het onderzoek van de Taalbarometer (2014): 'In tegenstelling tot andere media wordt RandKrant over verschillende taalgroepen heen gelezen'. Feiten, standpunten, nuance.

EVOLUTIE

Natuurlijk is er in de loop der jaren een en ander veranderd. Het tijdschrift heeft meerdere keren een vormelijke metamorfose ondergaan, met de jaren steeds vaker, want modes gaan steeds sneller (en komen ook altijd weer terug). Onderwerpen en manier van aanpak zijn geëvolueerd. De informatie zit vaak vervat in storytelling en *testimonials*, het vertellen van de werkelijkheid door getuigenissen van mensen. Achtergrond, reportage of interview, de clou is het hart van

Schepen neemt ontslag

SINT-GENESIUS-RODE Opschudding in Sint-Genesius-Rode. Begin februari gaf Vlaams schepen van milieu, afval, containerpark, Nederlandstalig onderwijs, cultuur, bib en senioren Geertrui Windels onverwacht haar ontslag. 'De maat is vol', aldus Windels. 'De samenwerking met het schepencollege is totaal zoek. Zo kan ik mijn job niet naar behoren uitoefenen. Van bij de start werden mijn bevoegdheden uitgehold. Daarna werd mijn budget voor milieu tot bijna nul herleid. Ik werd gedoogd op het college, maar de meeste beslissingen werden de dag voordien genomen op een pre-college zonder mij. Verbrak ik de consensus, dan probeerde men mij te chanteren met het herzien van de luttele subsidies voor de Nederlandstalige verenigingen. Men probeerde mij te verbieden om naar bepaalde vergaderingen te gaan en samen te werken met de administratie. Ik vind het jammer dat ik na vier jaar moet stoppen, maar met mijn ontslag wil ik deze wantoestanden aan de kaak stellen. Anne Sobrie zal mij vanaf eind maart opvolgen. Ik hoop dat zij op een betere samenwerking zal kunnen rekenen.' Burgemeester Pierre Rolin ontkent dat er een probleem is. 'We werken rond allerlei projecten juist heel goed samen met de oppositie', aldus Rolin aan Belga. 'We zijn ook voorstander van een goed en zuinig beheer van onze middelen. Misschien heeft de frustratie van mevrouw Windels op dat vlak te maken met het feit dat ze op allerlei kabinetten heeft gewerkt waar er meer middelen waren.' Het incident werpt in elk geval een flinke schaduw op het beeld van de communautaire vrede dat de voorbije jaren toch is gaan leven. 'De samenwerking met gemeenschapscentrum de Boesdaalhoeve is stukken beter dan vroeger, dat is juist, maar voor de rest is het schone schijn', zegt Windels. »

Fusie druivengemeenten?

OVERIJSE In Overijse heeft de gemeenteraad het licht op groen gezet voor de start van fusiegesprekken met de andere druivengemeenten Hoeilaart, Tervuren en Huldenberg. Gemeenten die voor het eind van dit jaar een akkoord hebben over een fusie krijgen van de Vlaamse overheid een beloning van maximaal 500 euro schuldverlichting per inwoner. Voor Overijse zou dat 12 miljoen euro schuld-kwijtschelding betekenen. Maar het enthousiasme om tot fuseren, is niet groot bij de andere druivengemeenten. 'Ik geloof eerder in een goede samenwerking dan in fusies', reageert Tim Vandenput (Open VLD), burgemeester van Hoeilaart. Ook Huldenberg en Tervuren zijn geen vragende partij, maar ze staan wel open voor een gesprek. 'Een fusie leeft niet in Tervuren', zegt Jan Spooren (N-VA), burgemeester van Tervuren. 'Er is geen nood aan, alles draait hier goed. We zijn wel bereid om te onderzoeken of een fusie een meerwaarde voor de burgers zou kunnen betekenen, maar dat kan misschien ook via samenwerkingsverbanden.' 'We willen de zaak zeker bekijken', zegt Danny Vangoidtsenhoven (Open VLD), burgemeester van Huldenberg. 'Maar ik zie al meteen een aantal technische problemen. Overijse en Hoeilaart behoren tot een ander arrondissement dan Tervuren en Huldenberg. We zitten ook in een andere politieke zone. Dat maakt de zaak er niet eenvoudiger op.' »

Geen geld meer voor bosgroepen

VLAAMS-BRABANT De bosgroepen in Vlaams-Brabant zitten sinds dit jaar zonder centen en houden op te bestaan. Bosgroepen geven advies over bosbeheer aan privéboseigenaars en doen ook aan beheer. Onze provincie telt vier bosgroepen: Groene Corridor, Zuid-West-Brabant, Dijle-Geteland en Noord-Hageland, samen goed voor acht personeelsleden. 'We zijn van Vlaanderen overgeheveld naar de provincie, maar blijkbaar zonder de bijbehorende middelen. De werknemers hebben geen baan meer, de jarenlange expertise gaat verloren en de beseigenaars staan in de kou', zegt André Mathot, voorzitter van bosgroep Groene Corridor. De provincie laat weten dat er wel degelijk een poging is ondernomen om de bosgroepen te redden. 'Wij wilden de bosgroepen inpassen in onze provinciale cel Bosbeheer, maar daar zijn ze niet op ingegaan', zegt gedeputeerde voor Milieu Tie Roefs (Groen). 'Als alternatief rekruteren we vier bosbeheerders om een samenwerking op provinciaal niveau uit te bouwen.' »

Trendy Bazaar

VILVOORDE Gregory Meul en Judith De Meester zijn onlangs gestart met het nieuwe winkelconcept Bazaar Trend Lab dat startende handelaars kansen wil bieden. 'Het is een concept store in de Toekomststraat die plaats biedt aan drie vaste handelszaken die hun eigen plek kunnen inrichten. Het gaat om een lunchbar, een hippe stoffenwinkel en een winkel met allerlei toffe spulletjes. Voor veel handelaars is de stap naar een eigen pand te groot. Hier proberen ze het samen. Dat spreekt ook klanten aan', vertelt Meul. 'Tegelijk willen we ook een platform zijn voor webshops of mensen die hun nieuwe producten willen testen. In ons Trend Lab-gedeelte kunnen ze een of meerdere rekken huren en daar hun spullen aanbieden. In een volgende stap willen we ook een Food Lab openen. Dat moet dan een soort foodmarkt of keukenlabo worden, waar mensen hun culinaire producten kunnen uittesten bij het publiek.' »

Meer informatie vind je op www.bazaar-trendlab.be

Overkapping grote ring

RELEGEM De Vlaamse overheid wil bij de verbreding van de ring rond Brussel vanaf 2019 een ecoduct van 80 meter breed dat het Laarbeekbos in Jette verbindt met een groen stuk van Relegem aan de overkant. 'Het mag ambitieuzer', zegt architecte-stedenbouwkundige Annelies De Nijs van het landschapsbureau Agence Ter. 'In het kader van het project Metropolitan Landscapes maakten wij een conceptstudie over hoe we de open ruimte tussen Thurn & Taxis en de groene kouters in Relegem strategisch kunnen inzetten voor de stad. Ons idee is om een groot park te maken van het kanaal over het Laarbeekbos naar het landbouwplateau rond Relegem. Zo maak je een echte fysieke verbinding tussen de open ruimte en de stad. Daarvoor is een overkapping van de ring van minimum 150 meter breed nodig ter hoogte van Jette. Wij pleiten voor meer: een constructie van 1,4 km van aan het knooppunt in Groot-Bijgaarden tot net voor de afrit Jette. Nu de plannen voor de verbreding en verdieping van de ring concreet worden, is dit hét moment om te kijken hoe er financiering voor een overkapping kan worden gevonden. Op het vlak van infrastructuur, mobiliteit, ecologie en landschap zijn er in elk geval redenen genoeg om zo'n overkapping te maken.' - TD

20 jaar vzw 'de Rand'

DE RAND Vzw 'de Rand' schoot twintig jaar geleden uit de startblokken om het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand te ondersteunen. Eind januari werd dat gevierd in gemeenschapscentrum de Bosuil in Jezus-Eik, met onder meer een ode aan het Nederlandstalige lied door de Nijghse vrouwen, onder leiding van Astrid Nijgh, de eerste vrouw van de befaamde liedjesschrijver Lennaert Nijgh. Tijdens de receptie achteraf werd er geklonken op het verleden én de toekomst. 'De organisatie heeft de voorbije twee decennia een grote rol gespeeld in onze regio en zal dat de komende twintig jaar zeker nog doen', aldus Vlaams minister voor de Vlaamse Rand Ben Weyts (N-VA). 'De versterking van de leefbaarheid van de groene, Vlaamse Rand is en blijft de kernopdracht van de vzw.' Gedeputeerde voor het Vlaams karakter Tom Dehaene (CD&V) loofde vzw 'de Rand' voor haar werk op het vlak van gemeenschapsvorming en taalpromotie. - TD

Nieuwe burgemeester

LINKEBEEK Een nieuw hoofdstuk in de politieke saga van de niet-benoeming van Damien Thiéry tot burgemeester van Linkebeek: de gemeenteraad draagt Yves Ghequiere voor als burgemeester. De voordracht is het gevolg van een arrest van de Raad van State waarbij het beroep van Thiéry tegen zijn niet-benoeming voor de derde keer is verworpen. Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Liesbeth Homans (N-VA), wilde Ghequiere in 2015 al benoemen tot burgemeester, maar die weigerde toen. Onder druk van de omstandigheden is hij nu wel bereid. Ghequiere krijgt ook de steun van de Vlaamse oppositiepartij ProLink. Ghequiere, die bekend staat als een compromisfiguur, liet intussen zijn tanden zien in een kleine persrel met minister Homans over de oproepingsbrieven voor de volgende gemeenteraadsverkiezingen. Op vraag van Défi (het vroegere FDF) heeft de Raad van Europa zich intussen in de zaak gemengd. In februari zakte een zogenaamde *fact finding mission* naar de faciliteitengemeente af om uit te zoeken waarom Thiéry niet benoemd kan worden. - TD

De werken aan de ondergrondse parking van de Grote Markt in **Vilvoorde** zijn gestart. • De luchthavengemeenschap vreest dat de Brusselse geluidsnormen op korte termijn duizenden jobs op Brussels Airport in **Zaventem** bedreigen. • Enkele bewonersverenigingen en actiegroepen uit de Oostrand hebben zich verenigd in een burgerplatform. Ze pleiten voor een eerlijke spreiding van de luchthavenhinder. • Nog dit voorjaar starten in de wijk Populierenland in **Grimbergen** grote werken voor een gescheiden rioleringsstelsel en de heraanleg van straten. Kostprijs: 5,7 miljoen euro. • Liefst 252 schenkers hebben via growdfunding de nieuwe *Keuken Centraal* voor het sociaal tewerkstellingsproject van Den Diepen Boomgaard in **Grimbergen** mogelijk gemaakt door 40.150 euro te schenken. • Voor de aanleg van de nieuwe oeverwanden van het kanaal Brussel-Schelde op de grens tussen **Grimbergen** en Zemst gebruikte Waterwegen en Zeekanaal voor het eerst ecologische damplanken in kunststof. • Kamp Kwadraat in **Overijse** wordt vernieuwd tot een multifunctioneel en polyvalent vrijetijdscentrum. Kostprijs: 1 miljoen euro. • De NMBS heeft de uitbreiding van de parking aan het station van **Groenendaal** opgenomen in haar investeringsprogramma voor 2019-2020. • Aan de Oude Leuvensebaan in **Tervuren** werd een voormalige dokterswoning verbouwd tot een Steinerschool. • De nieuwe politiezone PZ Voer en Dijle (VODI) is van start gegaan. Het is een fusie van de politiezones Dijleland en **Tervuren**. • De aanstelling van de nieuwe OCMW-voorzitter Nathalie Leclaire (Défi/UF) in **Wezembeek-Oppem** veroorzaakt een communautair relletje. De oppositie van WOplus dient een klacht in tegen haar aanstelling omdat ze geen Nederlands zou kunnen en zelden aanwezig is op vergaderingen. • De oude, gele straatlantaarns in **Meise**-centrum zijn vervangen door moderne energiezuinige LED-verlichting. Hetzelfde gebeurt dit jaar in **Wolvertem**. • Het Agentschap Onroerend Erfgoed heeft

het beheersplan goedgekeurd voor het Oud Gasthuis op het Gemeenteplein in **Asse**. Dat betekent dat de restauratie van de zuidelijke vleugel en de afbraak van het aanpalende oude vredegericht kan starten. • De politiezone Zennevallei (Halle, **Beersel**, **Sint-Pieters-Leeuw**) slaagt er niet in om het personeelskader volledig in te vullen. Ze heeft twintig mensen tekort. • De intercommunale Haviland gaat de politiezones **Asse**, **Merchtem**, Opwijk, **Wemmel** (AMOW), Zennevallei (Halle, **Beersel**, **Sint-Pieters-Leeuw**) en **Grimbergen** helpen bij het beboeten van foutparkeerders. • De modernistische villa Muller in **Sint-Genesius-Rode** is voorlopig beschermd als monument. De villa wordt aanzien als een van de mooiste voorbeelden van Art Deco in Vlaanderen. • **Drogenbos** heeft een nieuw politiegebouw aan de Brouwerijstraat 1. • Illustrator Veerle Colle uit **Grimbergen** heeft na haar graphic novel over Ben X een strip uitgegeven over haar zoektocht naar werk, vriendschap en een lief. • **Wemmel** trekt 300.000 euro uit voor de vernieuwing van voetpaden. Het budget is verdrievoudigd in drie jaar tijd. • Wegen en Verkeer werkt aan een voorontwerp voor de volledige herinrichting in 2019 van de Bergensesteenweg in **Sint-Pieters-Leeuw** van aan het kruispunt met de Ruisbroeksesteenweg tot aan het kruispunt met de Brusselbaan (Ikea). De plannen voor de fietssnelweg Opwijk-**Merchtem-Asse** (OMA) zijn van onder het stof gehaald. • Blokker sluit zijn winkels in Halle, **Drogenbos**, **Sint-Pieters-Leeuw** en **Vilvoorde**. • Ondernemersorganisatie Unizo vecht de bouwvergunning aan die het winkelcomplex Uplace in **Machelen** eind vorig jaar kreeg. • Het Eurostadion op Parking C in Strombeek-Bever wordt stilaan een soap. Als antwoord op het niet afschaffen van de buurtweg door de gemeente **Grimbergen** dreigt Brussels schepenen Alain Courtois (MR) met het afsluiten van de parking tijdens grote manifestaties. RSC Anderlecht is ondertussen ook niet meer geïnteresseerd om zijn thuismatchen in het Eurostadion te spelen. • **Kraainem** dreigt onbestuurbaar te worden. Nog steeds zijn de bevoegdheden van de schepenen niet verdeeld en nu is er een conflict tussen de topambtenaren van de gemeente en burgemeester Dorothee Cardon de Lichtbuer (CDH), waarbij de andere schepenen de kant van de administratie kiezen. • JH

Brusselse mobiliteit heeft invloed op Rand

VLAAMSE RAND Het Brussels Gewest maakt momenteel werk van een Gewestelijk Plan voor Duurzame Ontwikkeling (GPDO). Een belangrijk luik in dat plan is de mobiliteit in Brussel. Als het GPDO wordt uitgevoerd, zal dat ook gevolgen hebben voor de mobiliteit in de Vlaamse Rand. Brussel wil bijvoorbeeld 20% minder autodruk van pendelaars tegen 2025. Het Gewest wil de zes grootste invalswegen omvormen tot stadslanen. De verminderde wegcapaciteit moet gecompenseerd worden met extra openbaar vervoer en bijkomende randparkings. Brussel denkt daarbij aan nieuwe intergewestelijke tram- of metrolijnen naar onder meer Dilbeek en Ruisbroek. 'Een tramlijn tot in Ruisbroek vinden we geen goed idee', reageert Jan Desmeth (N-VA), schepenen van Mobiliteit in Sint-Pieters-Leeuw. 'Daar zijn nu al goede verbindingen met trein, bus en fiets. De extra pendelparkings zijn wel broodnodig. Naast de voorziene parking aan COOVI in Anderlecht is een extra parking aan het Erasmusziekenhuis noodzakelijk.' • TD

Het verhaal van een buurtweg

GRIMBERGEN Bouwheer Ghelamco kreeg de voorbije weken aardig wat counters te verwerken in het dossier over de bouw van het Eurostadion op Parking C in Strombeek-Bever. Eind januari raakte op de gemeenteraad de afschaffing van de befaamde buurtweg die over het terrein loopt niet goedgekeurd. Het beroep tegen die niet-schrapping wordt in principe behandeld door de provincie, maar die liet bij monde van gedeputeerde Tom Dehaene (CD&V) weten dat ze hierover geen beslissing kan nemen zonder dat de gemeenteraad een voorstel in die zin heeft overgemaakt. Het schrappen van de buurtweg is noodzakelijk om een bouwvergunning te kunnen afleveren. Het schepencollege zou dan op 13 februari een beslissing nemen over de bouwvergunning, maar dat gebeurde uiteindelijk niet. 'Wij zijn nog niet klaar met de behandeling van het dossier', klonk het bij burgemeester Marleen Mertens (CD&V). Het geduld van Ghelamco is intussen op. De bouwheer stelt Grimbergen in gebreke voor het uitblijven van een oplossing voor de buurtweg en eist dwangsommen. Ook met de milieuvergunning voor het Eurostadion loopt het niet van een leien dakje. Het is de provincie die daarover moet beslissen. De gemeente Grimbergen, die een advies mag uitbrengen over de milieuvergunning, besliste om niet te adviseren, maar bezorgde de provincie wel een lijst met opmerkingen. De administratie van de Vlaamse overheid sprak zich wel uit en gaf begin februari een ongunstig advies voor de milieuvergunning. De belangrijkste reden? De buurtweg moet eerst worden afgeschaft... Ondertussen dreigt Brussels schepenen Alain Courtois (MR) om Parking C bij grote manifestaties af te sluiten. • TD

Kunst in het kasteel

MACHELEN Het kasteel Beaulieu opent zijn deuren. Het doet dat niet alleen om zijn recent gerestaureerde ruimtes te tonen, maar ook om een collectie van werken van 17 Vlaamse kunstenaars te tonen. Het resultaat is verrassend. Terwijl je door dit barokke kasteel wandelt en de sfeer van toen proeft, krijg je tussendoor een hele reeks moderne kunstwerken geserveerd. Vervlogen sierlijkheid en hedendaagse creativiteit lijken elkaar te omhelzen. 'We willen de bezoekers trakteren op een mix van uiteenlopende kunstvormen. We gingen dan ook voor een selectie van eigentijdse eigenzinnigheid. Of het nu een schilderij, beeldhouwwerk, keramiek of een lichtinstallatie is, deze tentoonstelling toont dat Vlaams meesterschap nog steeds *alive and kicking* is', zegt curator Gilbert Putteman. De tentoonstelling loopt van 3 tot 26 maart en is gratis. Een deel van de opbrengst van de kunstverkoop gaat naar het Nationaal Multiple Sclerose Centrum in Melsbroek. • ND

 Kunst in het kasteel, Woluwelaan 100, Machelen, www.beaulieu2017.be

Opnieuw geld tekort voor GEN

VLAAMSE RAND Het Rekenhof is in een recente doorlichting niet bepaald optimistisch wat betreft de voltooiing van het Gewestelijk Expresnet (GEN). Dat GEN werd gelanceerd eind jaren 90 en moet frequentere en snellere verbindingen met het openbaar vervoer maken tussen de Rand rond de hoofdstad en het Brussels Gewest. In de loop der jaren is er al heel wat gerealiseerd, maar onder meer op de lijnen 124 tussen Brussel en Nijvel en 161 tussen Watermaal-Bosvoorde en Louvain-La-Neuve is er nog aardig wat werk. Ook de GEN-parkings wachten nog op uitvoering. Volgens het Rekenhof is de 2,18 miljard euro, die de overheid tussen 2004 en 2014 in het GEN-fonds stak, ruim onvoldoende. Er zou nog 800 miljoen euro ontbreken om de klus volledig te kunnen klaren. Het Rekenhof neemt ook de 60/40-verdeelsleutel tussen Vlaanderen en Wallonië op de korrel. Die zou voor eindeloze vertragingen zorgen in de uitvoering van het GEN. Het Rekenhof vreest dat het GEN pas in 2030 voltooid zal zijn. • TD

50° 93' 29.72" N
4° 37' 02.51" E

Een volkscafé waar iedereen
iedereen kent. Waar je met
elkaar in alle vriendschap een
pint kan drinken en over allerlei
onderwerpen stevig in discussie
kan gaan. **TEKST** Nathalie Dirix • **FOTO** Filip Claessens

Dat is café *In De Groenpoort* in Grimbergen; de favoriete standplaats van Eric Breidenbach. 'Meestal wandel ik hier met een beter humeur buiten dan ik binnen gekomen ben', zegt Breidenbach. Het is ondertussen zo'n tien jaar geleden dat hij voor de eerste keer *In De Groenpoort* iets kwam drinken. Het was na een drukke werkdag om wat stoom af te blazen. Het duurde niet lang of hij stond met een paar vaste klanten aan de toog. 'Toogfilosofen', noemt hij ze. Sindsdien is dit zijn stamcafé en filosofeert hij regelmatig mee aan de toog.

ECHTE SOCIALE CONTACTEN

Wat meteen opvalt aan het café is dat de mensen met elkaar praten. Gsm's, laptops of andere moderne media zie je niet. 'Hier kom je niet om je achter een computerscherm te verschuilen. Hier kom je omdat je van echte, sociale contacten houdt. Wat ook je stand of rang is, in dit café maakt dat niets uit. Je status of functietitel speelt geen rol. Hier zijn we allemaal gelijken. Wat niet wil zeggen dat we altijd dezelfde mening delen. We kunnen heftig met elkaar in discussie gaan. Zeker als het over politiek gaat. De laatste tijd is Trump hét onderwerp dat tot zeer geanimeerde discussies leidt. Maar het knappe is dat we niettegenstaande onze meningsverschillen toch op een gemoedelijke manier met elkaar blijven omgaan. Door open-

lijk van mening te verschillen en naar elkaar te luisteren, ga je trouwens het standpunt van de andere begrijpen. Zou onze samenleving er niet beter aan toe zijn als we met zijn allen een beetje meer van persoon tot persoon zouden discussiëren? Ik heb niets tegen sociale media, maar wat ik in dit café tussen mensen zie ontstaan, is veel meer verbindend dan de likes op Facebook. Het gebeurt regelmatig dat er aan de toog ideeën ontstaan en dat we de handen in elkaar slaan om die ideeën te realiseren. Zo werd een paar jaar geleden met Valentijn het café in het rood aangekleed en met hartjes, slippies en beha's versierd. Een andere realisatie is de karaoke die we tijdens de jaarmarkt organiseren. In september deden we dat voor de vijfde keer. Ook dat is een initiatief dat tussen pot en pint tot stand kwam.'

HIER WORDT GELEEFD

Naarmate de namiddag vordert, gaan de stemmen steeds luider klinken in *De Groenpoort*. De tongen komen los. 'Hier wordt nog echt geleefd. Hoe later op de dag, hoe sneller de polsslag van dit café. Op sommige momenten kan het best druk zijn. Vandaar dat het ook goed is dat ik hier niet elke dag kom. Want hoezeer ik ook van sociaal contact hou, er zit ook een einzelgänger in mij. Iemand die op tijd en stond geniet van het alleen zijn. Dat zijn de momenten waarop ik schilder of een wandeling maak. Dan zoek ik de rust op. Een plek waar ik graag vertoef, is het Prinsbos. De groene omgeving trekt me aan, maar ook de mysterieuze sfeer rond de ruïne van het Prinsenkasteel. Enkel de donjon en de ronde hoektoren staan nog overeind. Het zijn stille getuigen van de Tweede Wereldoorlog, die ons eraan herinneren dat zich hier zo'n 72 jaar geleden een munitiedepot van de Duisters bevond, die ze bij hun terugtrekking in brand staken. Vandaag zwemmen er eendjes in alle rust in de vijver rond het kasteel.'

‘Humor is essentieel om te overleven’

Danseres, filmmaakster, schrijfster, humaniste en bovenal levenskunstenares. Onder de indruk van de reportage in het canvas-programma *Wanderlust* zochten we Lydia Chagoll (85) op in haar woning tussen de bomen in Overijse.

TEKST Nathalie Dirix • FOTO Filip Claessens

Tijdens WOII verbleef je als kind van een Nederlands-Joods gezin drie jaar in een jappenkamp. Wat doet dat met een kind?

‘Ik had het grote geluk dat ik bijna 9 was toen de oorlog uitbrak en bijna 11 toen ik in het concentratiekamp terecht kwam. Doordat ik tevoren een fijne kindertijd gekend had en liefhebbende ouders had, wist ik dat er een ander leven mogelijk was en mensen tot iets anders dan onderdrukking en vernedering in staat waren. In het verwerkingsproces van een kind maakt zo iets een wereld van verschil.’

Jaren geleden heb je over je oorlogs-ervaringen een boek geschreven. Heeft dit je geholpen met de verwerking?

‘We zijn nu zoveel jaren later en die periode in het kamp blijft nog steeds een onderwerp waarover ik moeilijk kan spreken. Ik heb altijd geweigerd om in de slachtofferrol te kruipen. Me als slachtoffer opstellen, zou betekenen

dat de dictators van weleer – Hirohito en Hitler – hun slag thuis gehaald hebben. Die overwinning gunde ik hen toen, en vandaag nog steeds, niet. Mijn grootmoeder vergeleek die onverzettelijke houding met een fluitketel: van buiten fluit je, van binnen kook je.’

Je hebt nog steeds veel gevoel voor humor. Is dat je antidosis tegen al het menselijke leed?

‘Humor is essentieel om te overleven. Zeker op mijn leeftijd, kan je het leven maar beter met een kwinkslag benaderen. Telkens ik met een nieuw kwaaltje naar mijn dokter moet, mag je ervan op aan dat er tijdens het doktersbezoek gelachen wordt. Of zoals een paar dagen geleden toen ik na een auto-ongeluk op de operatietafel in het ziekenhuis lag en aan de chirurg vroeg of hij na het hechten van de wonde in mijn gezicht misschien ook de losgekomen knoop van mijn jas kon aannaaien.’

Als er één rode draad door je leven loopt, dan is het die van je verzet tegen onrecht.

‘Ik heb nooit mijn mond kunnen houden. Wist je dat ik onlangs uit de Auschwitz Stichting ben gegooid? Het werd me namelijk niet in dank afgenomen dat ik het niet eens ben met de Israëlische bezetting van het Palestijns gebied. Het is toch niet omdat ik Joodse en pro Israël ben, dat ik het eens moet zijn met alles wat de Israëlische regering doet. Die houding heeft ervoor gezorgd dat men mij als antisemiet bestempeld heeft. Beeld je in, ik die jaren als gids naar Auschwitz ging om mensen bewust te maken van het gevaar van een dictatuur. Maar ik kan het niet laten om

aan te klagen dat de volkerenmoord van WOII niet herleid mag worden tot de Holocaust. Dat zou die gigantische genocide herleiden tot het leed van enkel de Joden. En wat dan met al die andere mensen, zoals de zigeuners die eveneens in de kampen vermoord werden? Hun leed is toch niet minderwaardig omdat ze minder in aantal waren.’

Hoe heb je die reactie van de Auschwitz Stichting ervaren? Het lijkt me pijnlijk om als Joodse als antisemiet gelabeld te worden.

‘In het begin viel het me zwaar. Maar de woorden van Multatuli vatten het goed samen: *Wie lager is dan mij, kan me niet beledigen. Wie hoger is dan mij, zal me niet beledigen.* Ik ben me bewust dat ik dé waarheid niet in pacht heb, maar als humanist is het mijn plicht te blijven spreken wanneer ik onrecht zie. Noem me een Tijl Uilenspiegel, zo zit ik nu eenmaal in elkaar. Mocht ik fysisch nog kunnen, dan zou ik ook vandaag nog meelopen in manifestaties waarvan ik overtuigd ben dat ze gerechtvaardigd zijn.’

Je blijft de actualiteit op de voet volgen.

Hoe kijk je naar de wereld van vandaag?

‘Elke dag volg ik meerdere journaals. Ik kijk zowel naar de VRT, RTBF als BBC en de Nederlandse zenders. Ik wil weten en begrijpen wat er in onze wereld gebeurt. Het plaatje ziet er niet fraai uit. Niettegenstaande de gigantische vooruitgang die we de voorbije decennia op medisch en technologisch vlak geboekt hebben, dreigen we onszelf terug naar de middeleeuwen te capituleren. In naam van een god moorden, hoe is het mogelijk dat het in 2017 nog kan? En dan heb ik het nog niet over al die Syrische kinderen die in vluchtelingenkampen opgroeien. Kan je je voorstellen wat dat met een kind doet? Een kind dat geen onderwijs krijgt, dat in mensonterende omstandigheden en met een diep doordrongen vijandbeeld opgroeit; dat is toch geen opvoeding!’

Ook in onze samenleving zie je dat het vijandbeeld toeneemt. Hoe kunnen we dat tegengaan?

‘Als we onze maatschappij leefbaar willen houden, dan zullen we meer in cultuur en onderwijs moeten investeren. Dat er vandaag

EN

KINDNESS IS CONTAGIOUS

Dancer, filmmaker, writer, humanist and, first and foremost, an expert in the art of living. Lydia Chagoll is a wise person who has a common theme running through her life: opposing injustice. ‘No, I am not much of a one for keeping quiet.’ She keeps track of the news every day. ‘I am keen to understand what is going on in the world. It is not a pretty sight. In spite of the immense medical and technological progress we

have made over the past few decades, we are at risk of falling back into the Middle Ages. Murder in the name of a god, how is that still possible in the year 2017?’ Words of wisdom? ‘It is important never to be indifferent to the plight of others. We are all people, after all. Why should we not help each other? Or offer each other a smile? One good deed deserves another and kindness is more contagious than you think.’

klassen van meer dan 30 leerlingen zijn, vind ik niet kunnen. Maar evenzeer doe ik een appél op het engagement van de leerkrachten. Lesgeven doe je niet enkel tijdens de lesuren. Dat is een engagement dat zich niet in uren laat tellen. Lesgeven, dat doe je met liefde. Ik zeg vaak: als het goed gaat, moet je als samenleving veel in cultuur investeren. Maar als het slecht gaat, dan moet je er nog veel, veel meer in investeren. Voor mij is cultuur de glimlach van het leven. Het verrijkt onze geest en helpt ons onze menselijke beperkingen te overstijgen. Het heeft het potentieel het beste in onszelf naar boven te brengen.'

Je werkt op dit moment aan een documentaire over de schilder Felix Nussbaum die in 1944 omkwam in Auschwitz. Waarom wil je dit document maken?

'Zijn schilderijen zijn buitengewoon sterke werken. In hun eenvoud tonen ze ons de gruwel van WOII. Zijn beelden gaan regelrecht naar je hart. Zo is er dat ene werk waar een vrouw een halssnoer draagt. Haar ketting bestaat niet uit parels maar uit prikkeldraad. Zo'n beeld zegt meer dan alle woorden kunnen zeggen.'

Twaalf jaar geleden verloor je je soulmate, Frans Buyens. De man met wie je meer dan 31 jaar samen geleefd en gewerkt hebt. Hoe heb je dat verlies verwerkt?

'Frans was mijn vriend, minnaar, werk- en zielsgenoot. We respecteerden elkaar. We waren dol op elkaar. We waren heel gelukkig en waren ons erg bewust van dat geluk. Dit heeft wellicht te maken met het gegeven dat we allebei al een huwelijk achter de rug hadden en beseften hoe kostbaar een goede relatie is. Ondertussen is het twaalf jaar geleden sinds hij overleed en nog steeds gaat er geen dag voorbij zonder dat ik die allerlaatste dag dat we bij elkaar waren, beleef. Nog steeds gebeurt het dat ik me erop betrap dat ik tegen hem aan het praten ben. Ik ga ook regelmatig naar zijn graf. Dan heb ik mijn stoeltje bij en breng ik in stilte wat tijd met hem door. Weet je wat me geholpen heeft om dit verlies een beetje een plaats te geven? Toen ik besloot om ons lievelingssculptuur *La tendresse* van Jean Cordy op zijn graf te plaatsen. Voor ons was tederheid de poort naar de liefde.'

Je bent nog zeer actief. Je gaat twee keer per week naar de tangoes. Wat trekt je aan in het dansen?

'Als ik dans, vergeet ik alles. Dan kan ik alle zorgen opzijzetten en even egoïstisch zijn. In mijn jonge jaren was ik een professionele balletdanseres. Toen al was ik gek op muziek en dans. Vandaag is dat gevoel niet anders. Dansen is voor mij nog steeds even levensbelangrijk als eten en drinken. Wist je dat ik elke avond inslaap met muziek? Dat dansen houdt ook in dat ik streng voor mezelf ben. Jawel, ik kijk nog elke dag op de weegschaal of ik niet aangekomen ben. Oud worden hoeft toch niet te betekenen dat ik mezelf laat gaan.'

Je toont ons in ieder geval dat je op 85 jaar gracieus kan zijn. Is er een levenswijsheden die je ons wil meegeven?

'Ik zie mezelf niet als een goeroe, maar ben met de jaren wel tot enkele inzichten gekomen. Zoals het belang van nooit onverschil-

lig ten aanzien van de andere te worden. We zijn toch allemaal mensen. Waarom zouden we elkaar niet helpen? Of elkaar een glimlach gunnen? Goede daden werken aanstekelijker dan je denkt. Weet je wat ik zo jammer vind? Dat er zoveel mensen zijn die menslievende daden stellen, maar dat er zo weinig over bericht wordt. Let op, ik vind het cruciaal dat we weten welke vreselijke dingen in deze wereld gebeuren, maar er zou wat meer aandacht besteed mogen worden aan het positieve waartoe een mens in staat is. En laten we vooral niet in de verleiding trappen om te veralgemenen. Het is niet omdat er zich in de vluchtelingenstroom een jihadist bevindt dat alle vluchtelingen jihadisten zijn. Net zoals niet alle Belgische mannen Dutroux zijn. Weet je wat echt essentieel is? Jezelf blijven openstellen om de schoonheid van het leven te zien. Kinderen zijn er het mooiste voorbeeld van. Hun onbehouwenheid en spontaniteit: dat is toch onweerstaanbaar. Daar haal ik zelfs op mijn 85e nog kracht uit.'

'De cultuur is de glimlach van het leven. Het verrijkt onze geest en helpt ons onze menselijke beperkingen te overstijgen.'

De strijd om het water

Wordt de waterfactuur binnenkort in een aantal gemeenten van de Rand duurder? Dat hangt af van de uitkomst van een juridisch dispuut tussen een aantal gemeenten en watermaatschappij Vivaqua.

TEKST Luc Vanheerentals • FOTO Filip Claessens

Tien van de vijftien Vlaamse gemeentelijke aandeelhouders van Vivaqua, waaronder Dilbeek, Machelen, Grimbergen, Merchtem, Tervuren, Sint-Pieters-Leeuw en Wemmel, hebben beslist om uit de watermaatschappij te stappen. Sinds midden 2014 valt Vivaqua onder toezicht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De vijftien aangesloten Vlaamse gemeenten hebben, met slechts 11% van de aandelen, weinig in de pap te brokken in de watermaatschappij; de zes Brusselse gemeenten bezitten samen immers meer dan 80% van de aandelen. Bovendien besliste Vivaqua vorig najaar te fuseren met de andere Brusselse watermaatschappij Hydrobru. Die maatschappij kampt met een schuld van 500 à 600 miljoen euro. De Vlaamse gemeenten vrezen nu de financiële dupe van de situatie te worden en ze willen kunnen opstappen uit Vivaqua. Om dat af te dwingen, zijn tien Vlaamse gemeenten naar de rechter gestapt, gesteund door de Vlaamse overheid. Tegen september wordt een uitspraak verwacht.

BRUSSELS TOEZICHT

'Als Vlaamse gemeenten verzinken we in het niets in deze door Brusselse gemeenten gedomineerde intercommunale, waarbij het Brusselse belang de eerste zorg is. Het beste bewijs is de fusie met Hydrobru, iets wat de gemeenten uit de Vlaamse Rand niet willen. Bovendien worden we geconfronteerd met de Brusselse overheid en regelgeving. Vlaamse overheden kunnen we als Vlaamse gemeenten ter verantwoording roepen, Brusselse niet', aldus Luc Deconinck (N-VA), burgemeester van Sint-Pieters-Leeuw.

Burgemeester Ingrid Holemans (Open VLD) van Zaventem - wel tegen de fusie - stelt nog geen beslissing te hebben genomen over uittreding uit Vivaqua 'omdat we eerst willen bestuderen wat daarvan de financiële gevolgen zijn'.

In Wezembeek-Oppem, die voor de fusie is, stelt burgemeester Frédéric Petit (MR) geen voordelen te zien in een uitstap. 'Ik begrijp de vrees over de fusie met Hydrobru, maar het is de overheid die de waterprijs bepaalt, en dus verwacht ik niet dat de fusie daar invloed op zal hebben. Wij zijn tevreden over de dienstverlening van Vivaqua en willen de lopende projecten met hen afronden.'

BELANGENCONFLICT

De uitstap was wellicht al lang een feit geweest, moest het samenwerkingsakkoord over gewestoverschrijdende intercommunales correct zijn toegepast. Dat akkoord moest gemeenten van een ander gewest dan dat van de aangewezen toezichthoudende gewestelijke overheid tussen 1 juli 2014 en 1 juli 2015 de statutaire mogelijkheid bieden om uit te treden. Ondanks het feit dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dit samenwerkingsakkoord goedkeurde, weigert Vivaqua haar statuten aan te passen. In de praktijk betekent dat een uittreding alleen mogelijk is met een tweederde meerderheid. De zes grote aandeelhouders weigeren dit tot nu toe.

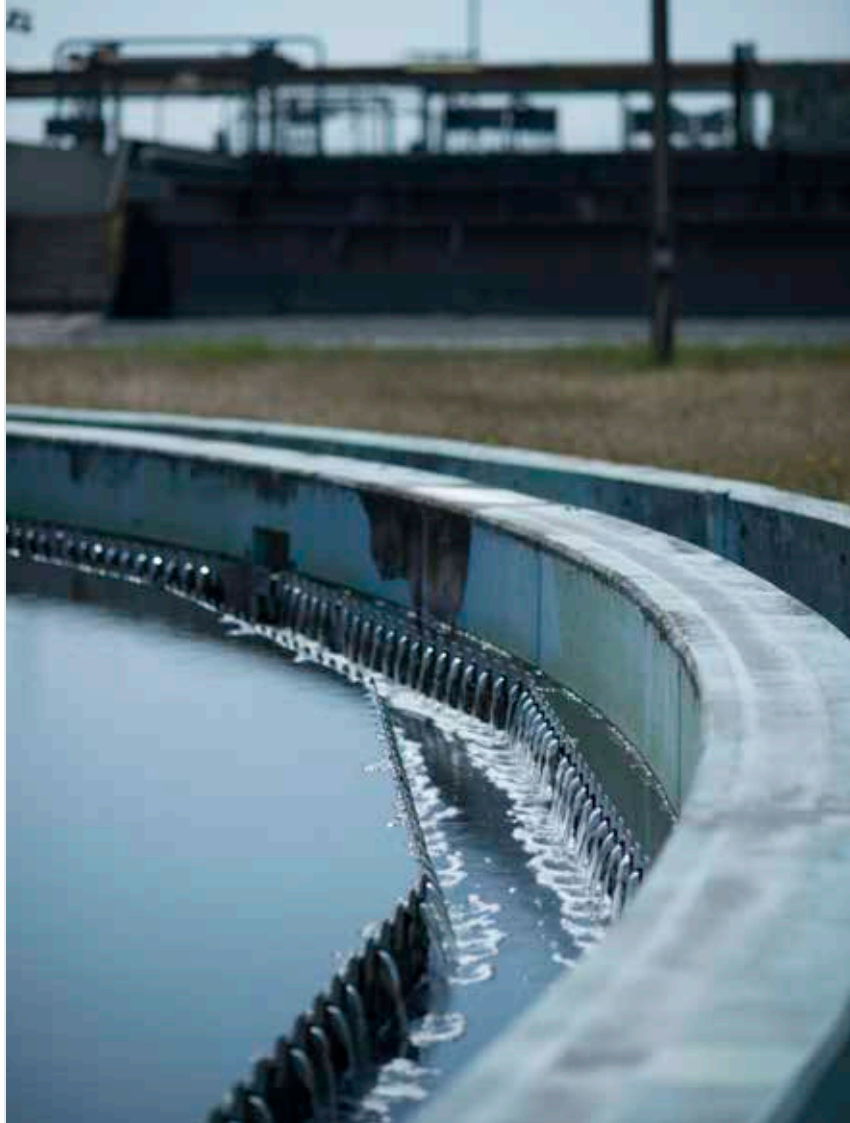
Op vraag van de burgemeesters van het Toekomstforum Halle-Vilvoorde riep het Vlaams parlement eind vorig jaar een belangenconflict in om te verhinderen dat het Brusselse parlement de fusie tussen Vivaqua en Hydrobru zou bekrachtigen. 'We willen het recht op uittreding tegen een correcte vergoeding. De geesten bij Vivaqua zijn gerijpt. Praten over een uittreding kan ondertussen, maar men wil

ons een veel kleinere uittredingsvergoeding toekennen dan waarop wij recht hebben', zegt Deconinck. Een uitstap uit Vivaqua impliceert wel dat vijf gemeenten hun waternet zullen moeten terugkopen. Dit zou geen onmiddellijke gevolgen hebben voor de waterdistributie. De terugkoop zou de gemeenten ook geen financiële problemen bezorgen.

DE

DER KAMPF UMS WASSER

Wird die Wasserrechnung in einer Reihe von Gemeinden in der Rand teurer? Seit Mitte 2014 fällt die Wassergesellschaft Vivaqua unter die Zuständigkeit der Region Brüssel-Hauptstadt. Die fünfzehn angeschlossenen flämischen Gemeinden haben – mit nur 11% der Anteile – bei Vivaqua nicht viel zu bestellen; die sechs Brüsseler Gemeinden besitzen nämlich gemeinsam mehr als 80% der Anteile. Außerdem hat Vivaqua letzten Herbst beschlossen, mit der anderen Brüsseler Wassergesellschaft Hydrobru zu fusionieren. Die Gesellschaft hat mit einer Schuldenlast von 500 bis 600 Millionen Euro zu kämpfen. Die flämischen Gemeinden befürchten nun, in finanzieller Hinsicht die Leidtragenden zu werden, und sie wollen die Möglichkeit haben, bei Vivaqua auszusteigen. Um dies zu erzwingen, sind zehn flämische Gemeinden nun vor Gericht gezogen, mit Unterstützung der flämischen Regierung. Ein Urteil wird bis September erwartet.

Weerman Frank Deboosere pendelt dagelijks met de fiets vanuit de Rand naar zijn werk op de VRT. Enkele dappere sportievelingen doen het hem na. Wat bezielt hen? En waaraan denken ze tijdens hun tocht? **Kim Devos** fietst ongeveer twee keer per week van Erpe naar de Keizerslaan in Brussel.

AANTAL KM / DAG
37 km x2

GEMIDDELTE SNELHEID
21 km/u

TUD
120 min heen,
120 min terug

ROUTE
Erpe - Liedekerke -
Anderlecht - Brussel

‘Je gaat anders denken’

Tien jaar geleden stapte Kim Devos omwille van een treinstaking voor het eerst op de fiets naar het werk. Het was zalig. De zon scheen, het was rustig op de baan en ze voelde bij aankomst de energie door haar hoofd suizen.

TEKST Tine Maenhout • FOTO Filip Claessens

Devos waande zich haast op vakantie en besloot om van het fiets-pendelen een vaste gewoonte te maken. Voor de gezondheid en tegen de kilo's. Ze kwam ook snel tot de conclusie dat ze graag haar eigen baas is in het verkeer. Files en vertragingen zijn niet aan haar besteed. Ze wil precies weten hoelang ze onderweg zal zijn. Devos heeft meer dan één reden om voor de fiets te kiezen en het fietsen te promoten.

SOLIDAIR OP DE BAAN

‘Ik werk voor de Milieucel van de VDAB en vind: *practice what you preach*. Hoe meer mensen ik samen met mij de fiets op krijg, hoe beter.’ Er niet te veel over nadenken is volgens haar de beste tip. Want ‘s morgens effectief op je fiets stappen is het moeilijkste. Zeker in de winter. ‘Dan moet je rationeel denken en jezelf eraan herinneren hoeveel frisser en beter je je voelt als je het woon-werk traject fietst. De keren dat ik mezelf niet kan overtuigen, heb ik achteraf altijd spijt.’ Fietsen is voor Devos niet

alleen gezond, het is ook een sociale bezigheid. Ze ontmoet vaak dezelfde mensen. ‘Dat sociaal contact is een groot voordeel aan het pendelen,’ zegt ze. ‘Er wordt gepraat over koe-tjes en kalfjes, over familie en werk.’ Bij pech onderweg helpen fietsers elkaar. Dat kan niet van automobilisten gezegd worden. ‘Een fietscollega had ooit een ongeluk nadat ze over een ijsplek slipte. Er stopte geen enkele auto. Straf hé. De solidariteit tussen fietsers en automobilisten is niet groot. Ik heb de indruk dat chauffeurs enorm opgejaagd zijn in het verkeer. Hoewel ik volledig in fluo rij, voel ik me tussen de auto's zeker niet veilig.’

FIETSBELEID AANSCHERPEN

In de winter stapt Devos op een hybride fiets, in de zomer neemt ze de koersfiets. ‘Dat was een hele stap. Een koersfiets voelt in het begin heel onwennig, zeker op drukke wegen. Je moet het traject echt goed kennen om te durven doorrijden. Nederlandse collega's kijken hun ogen uit als ze meefietsen. Onze

fietspaden eindigen even abrupt als ze beginnen. Ze zijn slecht onderhouden en zelden gescheiden van de rest van het verkeer.’

Tijdens het rijden denkt Devos vaak na over haar fietservaring. Wat kan er beter, welke zijn de voor- en nadelen, waar geniet ze van. Die overpeinzingen gebruikt ze om het fietsbeleid aan te scherpen. Dat haar gedachten verschillende richtingen uitgaan, komt doordat haar traject haar door heel verschillende werelden voert.

STAD VS. NATUUR

Langs het jaagpad tot in Liedekerke fietst Devos gescheiden van de automobilisten. Ze geniet er van de natuur en stopt af en toe voor een foto van de zonsopgang. Haar hoofd loopt leeg. Moeilijkheden thuis of op het werk verdwijnen en maken plaats voor rust en goede ideeën. ‘Je laat je frustraties los en herdenkt complexe zaken. Ik ben creatiever op de fiets. Zuurstof doet je anders denken. Zeker in de natuur, waar je niet constant met de auto's bezig hoeft te zijn.’

Tijdens de rit door Anderlecht is Devos vooral met de weg bezig. Daar rijden automobilisten wel eens onvoorzichtig. En de laatste 6 km door Brussel is het echt opletten. ‘Rotondes, kruispunten, wagens die links inhalen of een plots openslaand portier: het is allemaal even gevaarlijk. Daar komt stress bij kijken. Dat zou moeten veranderen. Fietsers moeten zich in de stad welkom kunnen voelen.’

What's in a name?

De Rand telt nog heel wat merkwaardige plekjes. Plaatsen die om ecologische, biologische, culturele of historische redenen bijzonder zijn. Soms is hun verhaal goed gekend, soms veel minder. Ik was dan ook heel benieuwd naar de open kouter die plaatselijk *Meiveld* genoemd wordt.

TEKST Herman Dierickx • FOTO Filip Claessens

Dit verhaal gaat over de driehoek Merchtemsesteenweg, Brussegemsesteenweg en Predikstoelstraat, op de grens tussen Wolvertem (Meise) en Brussegem (Merchtem). De oorsprong van de naam Predikstoelstraat is duidelijk. In een van de straatbochten staat een boom waarvan de vorm doet denken aan een preekstoel. Een makkie. De rest zou even simpel zijn, dacht ik. Over de oorsprong van gemeente-, straat- of familienamen bestaan vandaag niet veel geheimen meer. Dat viel tegen. Tot mijn verbazing is de oorsprong van het Meiveld volstrekt onduidelijk. Dus, voor de gelegenheid, zet ik wat gissingen bij elkaar. Alternatieve waarheden lijken tegenwoordig dagelijkse kost en je moet mee met je tijd, toch?

JEF VAN DE MEI

Ten tijde van de Franken was *meiveld* de

plaats waar recht gesproken werd en waar men belangrijke beslissingen voor de dorpsgemeenschap nam. Dat gebeurde jaarlijks in maart of in mei, op een goed bereikbare plaats, waar iedereen duidelijk kon horen wat er gezegd werd. Toch is de kans klein dat dit Meiveld hier iets mee te maken heeft. De plek is niet zo goed gelegen en in geen enkel geschrift is er een spoor over terug te vinden.

Mei zou ook kunnen komen van de persoon die *meyer* was. In de zestiende eeuw was dat een gerechtelijk ambtenaar, een soort burgemeester *avant la lettre*, wiens functie en later familienaam in veel toponiemen terugkeert. In geschriften over de streek is wel sprake van dergelijke toponiemen. Wat mijn hypothese verder steunt, is dat aan de Brussegemsesteenweg een oude boerderij lag waarvan de familieleden alle-

maal van *de Mei* genoemd werden. Jef van de Mei, bijvoorbeeld. Dus, het kan dat meyer aan de oorsprong ligt van de naam: Meiveld.

OF NOG

Als we nog dieper graven, valt het op hoe verschillende veldwegen hier ook namen kregen. De *Maye-* of *Maaieweg* verwijst weer naar de meyer. Er is ook een *Moelgieweg* (elders *Moelde-* of *Moelleweg* genoemd). Een *moelle* is een bakkerstrog waarin men deeg bewerkte. Dit toponiem komt vaker voor in Vlaanderen en houdt telkens verband met een depressie in het landschap. Blijkt dat hier vlakbij twee grote putten aanwezig zijn. Ze kunnen ernaar verwijzen. De oorsprong van die putten is onduidelijk. Er waren in de wijde omgeving nogal wat zand- en leemwinningen, maar niets is zeker. In één van de putten konden de kinderen uit de buurt vijftig jaar geleden schaatsen dat het een lieve lust was. Op een watervlakte van wel twintig are groot. Recenter kwam het gebied ook in de aandacht. Het heeft blijkbaar geen haar gescheeld of de Wereldtentoonstelling van 1958 zou hier en niet aan de Heizel georganiseerd zijn. Stel je voor, dan was er van de huidige, nog actieve landbouw niets meer overgebleven.

MONOTOON LANDSCHAP

Zelf heb ik altijd gevonden dat de plek een perfecte afspiegeling is van wat in Vlaanderen en West-Europa gebeurt in het buitengebied. Minder dan vijftig jaar geleden bestond een groot deel gronden nog uit uitgestrekte boomgaarden en graslanden, afgewisseld met akkers en hier en daar een hopveld. Een uitgelezen plek om akkervogels, zoals de grauwe gors, de veldleeuwerik en de boerenzwaluw te zien. Ik vond er in de helft van de jaren zeventig zelfs nog eenjarige hardbloem – best een zeldzame plant voor een regio met voedselarme bodems. Ooit spotte ik hier ook een griel, een zeldzame akkervogel die nu bijna niet meer te zien valt. Met de Europese landbouwwetgeving, die de stap naar schaalvergroting zette, werden eind jaren 60 alle boomgaarden gerooid. In de plaats kwam een monotoon akkerlandschap dat vandaag zo uitgekleeft is dat je er met moeite een struik tegenkomt.

Je kan verder blijven speculeren over deze open kouter. Maar ga de plaats gewoon zelf verkennen. Te voet of op de fiets. Over veldwegen rij je beter niet met de wagen.

Dank aan Frans Meskens (Koninklijk Historisch Genootschap van Vlaams-Brabant en Brussel vzw) voor het aanreiken van de mogelijke achtergronden van het Meiveld.

Fatima Ualgasi is een geboren en getogen Vilvoordse met internationale roots, literaire ambities en diverse blogs. Voor RandKrant schrijft ze afwisselend met Tom Serkeyn, Joris Hintjens en Dirk Volckaerts de column *mijngedacht*.

Winkelstraat zonder winkels

Onlangs raakte bekend dat Blokker 69 winkels gaat sluiten, waaronder die in Vilvoorde, mijn stad. Dat komt altijd hard aan, zeker hier. Leegstand van winkelpanden treft het hele land, echter hier neemt het dramatische vormen aan. Tot nog toe leek de leegloop zich te beperken tot kleinere winkels. De sluiting van Blokker laat zien dat ook ketens weggaan.

Leegstand van winkelpanden is geen nieuw fenomeen, maar de laatste tien jaar gaan de cijfers omhoog. In oppervlakte nam de leegstand in Vlaanderen met 70% toe tussen 2008 en 2014. Niet dat er zoveel werd bijgebouwd, er kwamen vooral heel veel leegstaande panden bij. Vlaams-Brabant is met een gemiddelde van ca 5% bij de betere leerlingen. Echter de recentste cijfers die ik vond, geven voor Vilvoorde maar liefst 15% aan. Dat valt echt op in het straatbeeld.

Middelgrote steden lijden het meest onder die trend. Mensen maken meer gebruik van internet om te shoppen. Gaat men toch naar de fysieke winkels, dan maakt men er een dagje uit van. Grote steden hebben een groter en diverser aanbod. Logisch dus dat shoppers daar naartoe gaan voor een dagje winkelgenot.

In de middelgrote steden ziet men vooral een leegloop in de kern op. Winkels lijken naar shoppingscentra aan de stadsrand te trekken. Ik vraag me af of dat te maken heeft met de trend om winkelharten verkeersluw of -vrij te maken. De leegloop in Vilvoorde is inderdaad pas echt beginnen stijgen vanaf het moment dat men is begonnen met het hertekenen van de winkelstraten in 2011. Er was veel verzet. En zoals het er nu naar uitziet terecht. De test die aan de werken vooraf ging, toonde aan dat het volledig verkeersvrij maken handelaars de strot dicht-

knijpt. Toch is dat, door de duur van de werken, wat men de facto gedaan heeft. Wat rest, is een mooie straat met leegstaande winkels.

Begrijp me niet verkeerd. Ik vind ook dat er veel te veel auto's rond rijden en dat die veel te vaak gebruikt worden voor afstanden die je gemakkelijk te voet of met de fiets kan afleggen. Maar ik geloof niet in uitgebreide voetgangerszones in kleine steden. Die hebben hooguit op zaterdag enig nut.

Tijden veranderen. Al voor het internet verdwenen er winkels en zelfs hele winkelstraten. Wordt het niet stilaan tijd voor realisme? Er zijn te veel winkelpanden. Het internetshoppen gaat niet verdwijnen. Kleine steden zijn geen shoppingssteden. Mooi ingerichte straten gaan daar niets aan veranderen. Zeker niet als er daarin geen winkels meer overschieten.

Steun kwaliteit. Voor een goede bakker of beenhouwer komen mensen van ver. De beste remedie tegen leegstand is zorgen dat lege panden zo kort mogelijk leeg staan. Geef ze desnoods een tijdelijke invulling. Breder kijken, is ook een optie. In Haacht experimenteerde Unizo met een andere invulling van lege winkels: b&b's, vrije beroepen, kleine bedrijven... En vooral, mik op creativiteit en originaliteit. Onlangs opende hier Bazaar, enkele vaste winkels plus popups, samen in een ruimte. Het is eigenzinnig, hip, fris en spreekt een ruim publiek aan, ook al ligt het niet in een mooi ingerichte winkelwandelstraat.

Winkelstraten in kleine steden, zoals we ze tien jaar geleden nog kenden, zijn blijkbaar niet meer van deze tijd. Je kan dat jammer vinden. Of je kan nadenken over een alternatief voor de toekomst.

TEKST Fatima Ualgasi • FOTO Filip Claessens

'Ik wil Christus zichtbaar maken'

Wat doet een priester allemaal als hij niet in de kerk staat?
Hoe hou je figuurlijk de kerkdeuren open en verspreid je de boodschap? Stefaan Notredame over wat hem overdag en 's nachts wakker houdt.

TEKST Patrick Gijssels • FOTO Filip Claessens

Vijf jaar is Notredame priester in de geloofsgemeenschappen van Zaventem (Sint-Martinus en Sint-Jozef), Sterrebeek (Sint-Pancratius), Nossegem (Sint-Lambertus) en Sint-Stevens-Woluwe (Sint-Stefaan). Hij legt uit wat dat betekent. 'Vandaag is mijn agenda niet zo gevuld en toch komt er telkens wat bij. Iemand wil zijn kind laten dopen en vraagt om een informatief gesprek. Dan volgt er een telefoontje over de werken in het Sint-Maartencentrum. Ik kan beroep doen op heel wat vrijwilligers, maar moet hen uiteraard ook opvolgen en hun vragen beantwoorden. Op dit moment zoek ik geschikte kandidaten voor de kerkfabriek. Ze moeten over genoeg kennis beschikken. In Zaventem, bijvoorbeeld, loopt er een dossier over de volledige restauratie van de kerk. De voorzitter en de leden van de kerkfabriek volgen het op. In Sterrebeek wordt er gebouwd. Vrijwilligers volgen de werfvergaderingen. Het is boeiend hoe de geloofsgemeenschappen zelf actief op zoek gaan naar kandidaten. Ze verzetten heel wat werk. Enkele zelfs even veel als beroepskrachten.'

Wat betekent dat, herder zijn?

'Voor plechtige communies motiveren we de ouders om catechese te geven. Maar niet ieder-

een beschikt over de juiste vaardigheden. Dus begeleid ik soms wat mee. Uiteraard moet ik zorgen dat de organisatie op wieltjes loopt, maar ze bestaat uit veel meer dan enkel gebouwen beheren. Mijn belangrijkste taak is herder zijn, pastor, en dat wil zeggen dat ik Christus zichtbaar wil maken. Dat gebeurt tijdens een doopsel, de eerste communie en plechtige communie. Ik grijp die momenten aan om

'Ons verdiepen in het mysterie van ons bestaan.'

samen met de volwassenen het mysterie van ons bestaan te verdiepen. Ik probeer het ook via verenigingen. Al staan sommigen ver van de kerk. Vorig jaar is het me gelukt om het kamp van Chiro Mik-Mak Sterrebeek te bezoeken en er een woordje te plaatsen. Tijdens een Chirokamp is er geen misviering meer, maar wel een bezinningsmoment. De VVKSM of scouts verwelkomen in een visietekst elke gezind-

heid, ook vrijzinnigen. Hierdoor stelden heel wat scoutsgroepen zich vrijer op ten opzichte van de kerk. Met de scouts van Zaventem krijg ik geen contact. Met de Europascouts van Nossegem lukt het. In hun scoutsbelofte staat uitdrukkelijk dat ze zullen participeren aan het geloof en de sacramenten. De Chiro van Sint-Stevens-Woluwe organiseert een levende kerststal en ook met Okra (de organisatie van gepensioneerden) en Femma (de vrouwenorganisatie) heb ik een goed contact.'

'Een school zoals ZAVO (Zaventem) biedt mij de mogelijkheid om meer families te bereiken omdat ze met alle leerlingen naar de kerk komt, ook met de moslimkinderen en de vrijzinnigen. Wie niet gelovig is, wordt niet verplicht een kruisteken te maken of te communie te gaan. De jongeren bereiden in de klas de misviering voor en leren katholieke liedjes, allemaal. De moskee van Zaventem geeft moslimgezinnen de ruimte om zelf een school te kiezen, zonder een voorkeur op te leggen.'

Wat kan er beter?

'Wat mij bezighoudt, is dat de vrijwilligerswerking fragiel is. Zullen nieuwe generaties de taken nog willen opnemen? Behouden bestaande geloofsgemeenschappen hun dynamiek? Elk jaar daalt het aantal eerste en plechtige communies. Vinden we nog genoeg kandidaten om de communicantjes voor te bereiden? Het aantal nationaliteiten in Zaventem ligt zeer hoog en de instroom christenen is vrij laag. Algemeen gezien slagen verenigingen er minder goed in om leden te werven. Enkel jeugdorganisaties en verenigingen van gepensioneerden blijven bestaan.'

MIDDENIN

Nieuwsgierigheid

Tijdens mijn rondleidingen valt het me telkens weer op: het enorme verschil in basisinteresse. Ze hangt af van de leeftijd van mijn publiek. Of het gaat om een geleid bezoek aan een waterzuiveringsinstallatie van Aquafin of aan een gebied van Natuurpunt of een streek in Wallonië, telkens kom ik met dezelfde bevindingen thuis. Veertig jaar ervaring geven me genoeg stof om hier even bij stil te staan.

‘Het is niet eenvoudig om mensen te laten aanvoelen hoe belangrijk het is om regelmatig te bidden. Moslims bidden op vaste tijdstippen. Dat wekt bij sommigen verwondering. Toch is het dezelfde structuur als die die we van monniken meekregen. Korte gebeden, vijf maal per dag, bij zonsopgang, later in de ochtend, het angelus op de middag, de vespers rond 17 uur en een gebed om de dag af te sluiten. Een permanente verbondenheid met God. Daar zorgt die structuur voor. Maar partners gaan vaak allebei uit werken, hebben activiteiten met hun kinderen en zijn betrokken bij de huistaken. Zo’n structuur toepassen en volhouden blijkt erg moeilijk en er is zo veel dat ons afleidt.’

FR

CE QUE FAIT LE PRÊTRE

Stefaan Notredame est prêtre depuis cinq ans dans les communautés religieuses de Zaventem, Sterrebeek, Nossegem et Sint-Stevens-Woluwe. Son agenda se remplit très vite, même quand il n’est pas à l’église. Assurer le suivi des bénévoles, aider à donner la catéchèse, chercher des candidats pour la fabrique d’église. Ce qui préoccupe le prêtre, c’est de savoir s’il y aura encore assez de bénévoles à l’avenir pour assumer les différentes tâches? Ou s’il y aura assez de candidats pour aider à la préparation des jeunes communiant? Mais aussi, comment faire comprendre aux gens qu’il est encore important de prier dans un monde plein de distractions?

‘De vrijwilligerswerking is fragiel. Zullen de nieuwe generaties nog taken willen opnemen?’

onder de loep

De minst geïnteresseerde groep zit in de leeftijdscategorie 15 tot 18-jarigen. Het is redelijk onrustwekkend om te zien hoe weinig ze geboeid raken. Ze lanterfant maar wat, zonder discipline of respect. Hun leefwereld bevindt zich ergens anders. Voor hen is zo’n uitstap een verplicht nummer waar ze zich met lange tanden naar toe slepen. En er is weinig onderscheid tussen meisjes of jongens.

Brug- en andere gepensioneerden zijn wel geïnteresseerd. Zij willen bijleren, stellen vragen, zijn geboeid en verwonderd. Ze keren voldaan terug huiswaarts.

Maar de tofste groep is ongetwijfeld die tussen 10 en 13. Onwaarschijnlijk hoe die jongeren reageren op wat ze zien en meemaken. Nieuws- en leergierig, onophoudelijk vragen stellen, enthousiast elkaar aansteken, observeren... Een fantastisch publiek waar je alle

kanten mee uit kunt. Door in te spelen op de groepsdynamiek, of op enkele haantjes-devoorst, gaat zelfs de meest schuchtere van de klas actief deelnemen. Hoe vaak ben ik na dat soort rondleidingen tevreden thuisgekomen en stak ik een kaarsje aan, in de hoop dat die kinderen de bijzondere wezens blijven die ze me in hun enthousiasme toonden?

TEKST Herman Dierckx

Verrassing, afwisseling en gewoon doen

Van links naar rechts:
rolschaatsen,
Afrikaanse dans en ninpo.

Paardrijden, aqua zumba, Afrikaanse dans, boogschieten, tai chi en qi gong, ninpo, rolschaatsen, golf en ski. Het afgelopen jaar volgde ik, notoir onsportieveling, negen initiaties van in totaal tien sporten. Wat heb ik daar nu allemaal van opgestoken?

TEKST Ines Minten • FOTO Filip Claessens

Ik haalde mezelf deze reeks op de hals omdat het eindelijk eens gedaan moest zijn met uitvluchten en ongebruikte abonnementen. Lopen, zwemmen en fitnessen doe ik niet graag. Dat wist ik intussen al. Maar zou er toch niet ergens iets sportiefs bestaan dat ik wel leuk vond? En dat ik ook beter zou volhouden?

NOOIT MEER, OOI WEER?

De meest verrassende vaststelling van heel het parcours was dat er geen enkele, ik her-

haal: geen enkele, sport tussen zat waarvan ik categoriek zeg dat ik ze nooit een tweede keer wil beoefenen. En dat had ik vooraf niet gedacht. Al helemaal niet bij een intensieve krijgskunst als ninpo, bijvoorbeeld, waarvoor ik toeren heb gedaan die ik nooit voor mogelijk had gehouden. Natuurlijk waren er sporten die meer bevielen dan andere. Ik vermoed dat op korte termijn rolschaatsen wellicht de grootste kanshebber is om het tot regelmatige sport te schoppen. Dat heeft met meer dan één factor te maken. Eerst en vooral heb

ik me nergens beter geamuseerd dan bij rolschaatsen. Ik herbeleefde een stukje kindertijd, ik kon het, ik leerde razendsnel. En ik heb rolschaatsen. Ze liggen thuis gewoon in de kast. Ik heb kinderen die hopelijk snel zin krijgen om mee te doen én ik woon vlakbij een rolschaatspiste. Bereikbaarheid blijkt in mijn geval cruciaal voor het welslagen van een sportmissie. Op nummer 2? Afrikaanse dans. Ik heb het afgelopen jaar gemerkt dat ik toch echt, echt graag dans. Even uitzoeken of er cursussen bestaan in mijn buurt, op een haalbaar moment in de week. Het staat met stip genoteerd.

ONVERWACHT

Gecatalogiseerd als 'misschien later' staan boogschieten, tai chi en paardrijden. Tai chi heb ik nog niet gevonden dichtbij huis. Boogschieten en paardrijden wil ik gerust oppikken als mijn kinderen er ooit interesse voor krijgen. Dan doe ik gewoon mee. Naar het schijnt een goeie truc voor onsportieve ouders. Ook geleerd dit jaar.

En dan de sport die me in alle opzichten heeft verrast: ninpo. Ik koos ze omdat ik vond dat er minstens een gevechtssport in de reeks moest zitten en ik trok naar de training met lood in de schoenen. Wat zou het geven? De totale afgang? Het was de meest intensieve sport uit de rij. Ik gebruikte spieren waarvan ik het bestaan niet kende, werkte me in het zweet als nooit tevoren. De mix van macht en verantwoordelijkheid die ik voelde, vond ik heel bijzonder. Bovendien leek het me de nuttigste sport uit de reeks. Ik zou me in veel situaties zekerder van mijn stuk voelen als ik dat soort technieken tot in de finesses beheerste. Er zijn

Paardenbloem

ninpo-trainingen op minder dan een kilometer van mijn deur. Toch ben ik nog niet ingescreven. Krijgskunsten vergen een grote discipline, veel training en ja... ze doen af en toe een beetje pijn. Flauw, ik weet het. Ik zeg niet 'nooit', maar ik vrees dat het er toch niet in zit. Ken uzelf. Een wijze boutade.

HORTEN EN STOTEN

Sport en beweging gaan nog altijd met horten en stoten. In de loop van het jaar heb ik op eigen initiatief een reeks yogalessen gevolgd. Die bevelen en hadden vrijwel onmiddellijk een positief effect op mijn lichaam, mijn conditie, mijn stressniveau. Maar ik haak nog altijd makkelijk af, doe even niks, pik het dan weer op. Veranderd in een sportbeest ben ik dus allerm minst. Dat had ik ook niet verwacht. Maar ik weet nu wel zeker: er is een sport voor mij. Meer dan één zelfs. Ik moet ze gewoon doen. Het afgelopen jaar heb ik meer gesport dan ooit tevoren en hoe onvolkomen mijn parcours ook was, ik heb de indruk dat het al vruchten heeft afgeworpen. Een extra les die ik leerde, is dat afwisseling helpt: haak ik af bij yoga, dan pik ik iets anders op en over enkele maanden krijg ik toch weer zin in yoga. Zo schrijf ik me in voor zes sessies nordic walking in het voorjaar samen met enkele burens. Het is weer iets anders en het is een sport die me door verschillende mensen als goed en gezond voor van alles en nog wat is aangeraden. Ik ben benieuwd en behoorlijk hoopvol. Yoga, rolschaatsen, hopelijk een cursus dans af en toe. En wie weet geregeld eens iets nieuws. Ook dat is een manier, toch?

 Herlees de hele reeks op www.randkrant.be

Niet voor niets valt de vastenperiode doorgaans in maart. Van oudsher zijn de voorraden dan op en is de tuin nog leeg. Opruimen, zaaien en planten kan je, maar daar kook je niet veel mee. Het ideale moment om gebruik te maken van wat de natuur volautomatisch voor ons kweekt.

TEKST Tine Maenhout

Mits goed geïnformeerd kan iedereen *wildplukken*, zegt herboriste Lieve Galle. 'In het gras, tussen de kasseien, in bos en berm wemelt het van de eetbare bloemen, planten en kruiden waar we ons mee kunnen behelpen als de moestuin nog niet in bloei staat. En het is leuk op stap te gaan en te leren hoe we van de natuur kunnen leven. Wildplukken verbindt ons met het landschap. Uit de natuur kunnen we planten en kruiden halen die geschikt zijn als voeding maar ook een medicinale werking hebben.' Galle legt uit hoe je met schijnbaar alledaagse planten en kruiden uit bos en berm (brandnetel, paardenbloem of vlier) al veel kunt aanvangen. Die planten bevatten verschillende inhoudsstoffen en smaken, al naar gelang je wortel, blad of bloem in een gerecht gebruikt. Natuurlijk kan je niet zomaar in het wilde weg aan de slag. 'Je moet veilig beginnen,' stelt Galle. 'Ga bijvoorbeeld eerst voor een bloem die iedereen kent, maar weinigen in een sla verwerken: de paardenbloem. Perfect om bij het krieken van de lente tijdens een stevige wandeling te plukken en in een frisse salade te bereiden. Bovendien zijn paardenbloemen ook heel goed voor de spijsvertering en werken ze vocht afdrijvend en ontgiftend.'

ZELF GEPLUKTE LENTE

De paardenbloem is makkelijk te vinden. Hij groeit op graslanden, naast wegen, in zeeduinen, akkers, boomgaarden, tussen de straatstenen, op waterkanten en op braakliggend terrein. Het vroege voorjaar is de beste tijd om paardenbloemblad te eten. Voor de bloem zich ontwikkelt, heeft de plant de beste smaak en de hoogste voedingswaarde. Vooral net ontkiemde blaadjes zijn niet te versmaden! Ook de bloemen zelf zijn te eten. Je gebruikt best het middelste van de bloem om je sla mee te garneren. Op haar site www.kruidencursus.com verklapt Galle nog meer bijzondere toepassingen. Zoals paardenbloemkappertjes: je plukt de knoppen van de paardenbloemen voordat ze open gaan, steekt ze in een glazen pot, vult die met azijn en kruidenzout en laat alles een 8-tal weken rusten. De paardenbloemkappertjes kan je daarna gebruiken om op salades en pizza's te strooien of in dipsausen en smeerpasta's. Zelf geplukte lente in je bord, in je buik en in je hoofd.

PAARDENBLOEMSALADE (1 persoon)

- een handvol groene bladeren van paardenbloemen
- 1 sjalotje
- 2 selderstengels
- een halve rode paprika
- zeste van citroen
- 3 artisjokkenharten
- azijn
- Tamari

Snij alle ingrediënten in fijne stukjes en meng ze door elkaar. Besprenkel met olijfolie, azijn (naar keuze) en Tamari.

‘Hoe wordt een mens een mens?’

‘Filosofie stelt de menselijke rede centraal en maakt het hierdoor mogelijk om tegenstellingen te overstijgen.’

ongetwijfeld mijn liefde voor filosofie losge-
maakt. Sindsdien ben ik niet meer gestopt
met het lezen van filosofische werken.’

‘Ik ben een grote liefhebber van de Duitse
filosoof Arthur Schopenhauer. Volgens hem
gaat een echte filosoof geen enkele vraag
uit de weg. Hij kijkt met een open geest en
schuwt het niet om dogmatische kaders te
doorbreken. Filosofie is een discipline die de
menselijke rede centraal stelt en het hierdoor
mogelijk maakt om tegenstellingen te over-
stijgen. En dus ook gelovige en niet-gelovige
denkbeelden met elkaar te verzoenen.’

De actualiteit leert ons dat geloof mensen heel sterk kan verdelen.

‘Over welk geloof hebben we het dan? Een
geloof dat vandaag zeer veel aanhang kent, is
het materialisme. Het is een theorie die ervan
uitgaat dat alles in het universum uit materie
bestaat. Maar wat dan met ons bewustzijn en
onze geest? Materieel succes en genot worden
steeds meer de norm. Op allerlei manieren wil
men ons doen geloven dat hoe meer *stuff* we
kopen, hoe gelukkiger we worden. Resultaat:
we creëren steeds meer leegte.’

‘We kunnen toch niet ontkennen dat een
leven dat alleen maar over materie of *dingen*
gaat, ons geen echte voldoening geeft. We
zien steeds meer symptomen die erop wijzen
dat onze westerse samenleving steeds opper-
vlakkiger wordt. Ik denk dat religie, maar ook
filosofie, ons kan helpen om dat soort leemte
op te vullen. Om met de paradoxen van het
leven om te gaan. Je kan het vergelijken met
een dekentje dat ons als mens wat troost
biedt. Onderschat trouwens de sociale func-
tie van godsdienst niet. Voor vele mensen is
het een moreel kompas dat hun leven rich-
ting geeft en hen helpt ‘een goed leven’ te
leiden. Dat is weliswaar de pragmatische kant
van godsdienst, maar ook die is belangrijk.
Zeker om binnen complexe maatschappijen
mensen op basis van morele codes in harmo-
nie te laten samenleven.’

Zelf hou je ervan algemeen aanvaarde waarheden in vraag te stellen. Wat drijft je om dit te doen?

‘Niet voor niets stelde Plato eeuwen geleden
dat we uit onze grot zullen moeten treden, wil-
len we het licht van de ware kennis zien. Deze

‘De zoektocht naar een waarheid zonder de waarheid in
pacht te willen hebben. Dat is de essentie van filosofie.’

Othman El Hammouchi uit Vilvoorde, 17 jaar, won vorig jaar
de Belgische Filosofie Olympiade.

TEKST Nathalie Dirix • FOTO Filip Claessens

Wat trok je aan om deel te nemen aan deze wedstrijd voor jong filosofisch talent?

‘Het was mijn leerkracht Latijn die
mij attent maakte op deze wedstrijd. Ik heb
niet lang gearzeld om aan dit knap initiatief
deel te nemen. Filosoferen is iets wat ik al
vele jaren doe. Het maakt deel uit van wie ik
ben. Heeft moeder natuur ons trouwens niet
allemaal de gave meegegeven om te filoso-
feren? Om de realiteit te leren doorgronden
en onze plaats als mens daarin te begrijpen.’

Herinner je je nog het moment waarop je

passie voor filosofie begon?

‘Mijn moeder heeft me al van jongs af aan
gestimuleerd om kritisch na te denken. Ze
komt zelf uit een familie waar kennis zeer
belangrijk is. Ze legde de lat dan ook hoog. Dat
heeft zeker een invloed gehad op mijn liefde
voor kennis. Een cruciaal moment was toen
ik een jaar of dertien was en het boek *Hayy
Yaqzan* van de 12e eeuwse Moorse filosoof Ibn
Tufayl las. Het is het verhaal van een jongen die
moederziel alleen opgroeit op een eiland. Je
kan het vergelijken met het verhaal van Robin-
son Crusoe. Voor mij ging het vooral over: hoe
wordt een mens een mens? Dat boek heeft

grote Griekse denker wees toen al op de gevaren van een tunnelvisie. De enige manier om niet in die val te trappen, is door al wat je ziet, in vraag te stellen. Dat is de essentie van filosofie. Het is een zoektocht naar een waarheid zonder de waarheid in pacht te willen hebben. Door zaken in vraag te stellen kunnen we de werkelijkheid deconstrueren en zo een nieuwe werkelijkheid construeren. Eenvoudig gezegd: door na te denken kunnen we problemen ontlasten en tot oplossingen komen. Het klinkt vanzelfsprekend en zou het ook moeten zijn. Toch vraagt deze levenshouding vaak moed omdat ze confronterend is en mensen uit hun comfortzone haalt. Ze daagt mensen uit om bij zagezegde waarheden stil te blijven staan, maar ook om zichzelf in vraag te stellen.'

Het voorbije jaar werd Europa getroffen door een reeks aanslagen die door radicalen uitgevoerd werden. Wat heeft dat met jou gedaan?

'Het heeft me vooral kwaad gemaakt. Aanslagen tegen onschuldige mensen, die kan je nooit rechtvaardigen. Ik weet dat sommige daar anders over denken en deze terroristische aanslagen als een manier zien om wraak te nemen. Maar door onschuldige vrouwen, mannen en kinderen te vermoorden, los je niets op. Integendeel, daarmee creëer je alleen nog meer polarisatie en haatgevoelens. Wil dat zeggen dat we onze ogen voor politieke conflicten moeten sluiten? Zeker niet. Maar ik geloof niet dat we met bombardementen of aanslagen de spiraal van geweld gaan doorbreken. Als we nu eens zouden proberen om onze impulsen te beheersen en rationeel na te denken. Martin Luther King en Mahatma Gandhi hebben het ons met hun geweldloos verzet al voorgedaan. Je kunt elkaar met geweld proberen te overtuigen van je gelijk of je kunt blijven nadenken en praten. Voor mij is de keuze snel gemaakt.'

Zelf ben je een jonge Vilvoordenaar met Marokkaanse roots. Hoe voelt dat?

'Mijn Marokkaanse roots beletten me niet om me Belg te voelen en van België te houden. Ik heb het dan ook moeilijk met jongeren die hier wonen en zich inprenten dat hun cultuur die van Marokko of Turkije is en het vertikken om fatsoenlijk Nederlands te praten. Je cultuur is de cultuur van het land waar je geboren bent.

,WIE WIRD EIN MENSCH EIN MENSCH?'

Er stellt alles in Frage, will, dass die Vernunft obsiegt. Er ist siebzehn, wohnt in Vilvoorde und gewann letztes Jahr die belgische Philosophie-Olympiade. Er heißt Othman El Hamouchi. 'Ich bin ein großer Verehrer des deutschen Philosophen Arthur Schopenhauer. Ihm zufolge geht ein echter Philosoph keiner einzigen Frage aus dem Wege. Er betrachtet die Dinge mit einem offenen Geist und scheut sich nicht, dogmatische Rahmen zu durchbrechen. Philosophie ist eine Disziplin, welche die menschliche Vernunft in den Mittelpunkt rückt und es somit ermöglicht, Gegensätze zu überwinden. Nicht umsonst

sagte Plato schon vor Jahrhunderten, dass wir aus unserer Höhle hervortreten müssen, wenn wir das Licht der Wirklichkeitserkenntnis sehen wollen. Dieser große griechische Denker wies damals bereits auf die Gefahren eines Tunnelblicks hin. Die einzige Art und Weise, nicht in diese Falle zu tappen, besteht darin, alles, was man sieht, in Frage zu stellen. Diese Geisteshaltung erfordert häufig Mut, da sie konfrontierend ist und die Menschen aus ihrer Komfortzone holt. Sie fordert die Menschen heraus, bei den so genannten Wahrheiten zu verweilen, sich aber auch selbst zu hinterfragen.'

Dit wil echter niet zeggen dat ik mijn religie en waarden opgeef. Moslim zijn, is mijn persoonlijke keuze en die staat los van mijn nationaliteit. Het zal je misschien verbazen maar bijna al mijn vrienden zijn blanke vrienden. Het is niet je huidskleur of nationaliteit die bepaalt wie je vriend is. Wel of het klikt.'

Heeft de islam in Europa geen nood aan een westerse versie?

'Een verlichting van de islam zou de integratie van deze religie binnen de westerse samenleving zeker vergemakkelijken. Een debat over een westerse islam lijkt me dan ook aangewezen. Net zoals men in Turkije en Marokko een eigen vorm van islam heeft, zou men die

te begrijpen. Maar dat niet alleen; er zijn zoveel werken (romans, filosofische werken, sprookjes,...) uit de muzulmaanse traditie waarmee men leerlingen in contact zou kunnen brengen. Ze zijn niet alleen intellectueel en cultureel verrijkend, ze brengen je ook dicht bij de oorspronkelijke, niet-gemanipuleerde betekenis van de islam. Precies omdat die teksten authentiek zijn, kunnen ze helpen om een dam tegen radicalisering te vormen.'

Samen met Pascal Vanhoecke, de initiatiefnemer van de Filosofie Olympiade, ben je een boek aan het schrijven. Kan je ons vertellen waarover het boek zal gaan?

'Het wordt een boek waarin we met elkaar in dialoog gaan. Het interessante aan ons gesprek is dat we – niettegenstaande onze verschillende denkbeelden over een aantal fundamentele zaken – allebei een gemeenschappelijke liefde delen: de filosofie. In het boek maken onze gesprekken duidelijk hoe onze filosofische benadering het mogelijk maakt om met deze paradoxen om te gaan. Dankzij onze rede – zeg maar ons vermogen tot denken – slagen we erin om onze verschillen in standpunten en levensvisies te overbruggen. Is dat geen hoopvol teken? Dat filosofie meer kan zijn dan enkel boekenwijsheid en ons effectief kan helpen om tot een constructieve dialoog met elkaar te komen.'

'Door na te denken kunnen we problemen ontlasten en tot oplossingen komen.'

ook in België moeten ontwikkelen. Ik heb het dan over een islam die overeenkomt met de waarden van deze tijd. Daarom vind ik het zo belangrijk dat men in het onderwijs leerlingen zou aanleren de oorspronkelijke Koranteksten

Niet conventionele songsmid

Singer-songwriter Kris Dane brengt een intiem akoestisch concert in De Meent. Een buitenkans, weet al wie het werk van de ambachtelijke songsmid kent.

TEKST Michaël Bellon • FOTO Nicolas Djavanshir

Twintig jaar geleden is het inmiddels dat singer-songwriter Kris Dane zijn debuutalbum *Fe Is A Male Mystic* uitbracht. Daarna volgden nog *Boy*, 26 (1999), het dubbelalbum *Private Lee The Alphabet* (2003) en de over het voorbije decennium gespreide trilogie *Songs Of Crime and Passion*, *Rise and Down of the Black Stallion* en *Rose of Jericho*. Maar eigenlijk is er in al die tijd niet veel veranderd. Dane is nog altijd de bijzonder zorgvuldige songsmid, met een internationaal, vooral naar Americana refererend geluid. Een geweldige gitarist en multi-instrumentalist met een begenadigde stem, maar het is wel een beperkt – weliswaar internationaal – publiek van fijnproevers dat de weg naar zijn kunstig uitgebeitelde songs vindt. Grijp dus je kans om eind deze maand een concert mee te pikken van de lang geleden uit Antwerpen naar Brussel verkaste klassiek geschoolde muzikant, die in zijn carrière ook samenwerkte met de rockbands dEUS en Ghinzu, met operacomponist Philippe Boesmans en met choreografe Anne Teresa De Keersmaeker.

OLDSCHOOL

'Het concert in Alsemberg valt in een periode tussen twee platen, zonder andere optredens', vertelt Dane. 'Tot december heb ik twee jaar lang getoerd met *Rose of Jericho*. Sommigen noemden de plaat een *instant classic* die nog

een tijdje zal blijven voortleven, maar mijn creatieve motor moet blijven draaien. Ik ben nu in mijn bureau in Tervuren hard bezig aan de voorbereiding van een nieuwe plaat.'

Kan hij er al iets over zeggen? 'Niet echt. Moest ik nu een *heavy metal*-plaat aan het maken zijn, dan was dat nieuws, maar dat is niet het geval. *Rose of Jericho* was heel *geproduceerd*. Gemaakt met de fantastische arrangeur voor strijkers Chris Elliott (zie ook Amy Winehouse, Adele, Rufus Wainwright) en gemixt door Tom Elmhirst (zie ook U2, Sinéad O'Connor, Beck) in New York. Een lang en internationaal proces. Dat kan je geen twee platen na elkaar doen.'

Dane wou met de vorige plaat bewijzen dat zijn nummers ook symfonisch omkaderd konden worden, zonder dat het afbreuk deed aan de pure klank solo op de demo. 'Als je een bepaalde *mood of vibe* te pakken hebt, moet je echt wel goed nadenken hoe je dat instrumentaal omkaderd. Je kan de fragiliteit meteen verliezen als je met muzikanten of een producer werkt die dat niet in de gaten hebben. Door er iets aan toe te voegen, kan je er ook iets van afnemen. Zeker met strijkersarrangementen kan je zwaar op je bek gaan. Zowel pers als publiek waren het erover eens dat het opzet geslaagd was. Nu komt er geen orkest meer bij te pas. Het wordt weer iets organischer en directer. Wel weer met band. Met een basisbezetting van bas, keyboards en drums. Ik heb

de teksten, partituren en demo's al klaar, maar ik wil me nog laten verrassen in de studio.'

VERWARRING

Wat kunnen we verwachten in De Meent? 'Ik kom solo, met Klara Finder op backing vocals. Een hele mooie, intieme formule die we van september tot december hebben uitgevoerd. En de songs van de nieuwe plaat zitten al duidelijk in mijn vingers, dus daarvan ga ik er ongetwijfeld ook een paar spelen.'

Dane toerde recent nog in de UK en Frankrijk. Vindt hij niet dat zijn werk in België te weinig respons krijgt? 'Dat hangt ervan af hoe je het bekijkt. Ik ben eigenlijk een Vlaming, maar wordt wel al twee jaar elke dag op de Franstalige radio gedraaid. Ik denk dat zij uit de vorige plaat vier singles gehaald hebben, terwijl *Rose of Jericho* in Vlaanderen niet is opgepikt, tot grote verwondering van platenmaatschappij Pias. Ze weten in België toch dat hij een Belg is? 'Daar bestaat verwarring over. De ene denkt dat ik een Amerikaan ben, de andere dat ik een Franstalige ben. Blijkbaar bestaat er verwarring over muzikanten die in gemengde groepen zitten. Dat is geen grootse, nogal Belgische manier van denken, maar ik doe op mijn volgende plaat ook geen concessies. Ik ga geen trends volgen of per se radiovriendelijke muziek maken. Als er iets is dat de voorbije trilogie verbond, dan is het de ambachtelijke, non-conventionele manier van muziek maken. Met veel precisie. Zoals Gaetano Veloso het zou doen. Die identiteit wil ik bestendigen.'

VR • 3 MAI • 20.15

Kris Dane & Milo Meskens

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

© TOMAS VANDECASTELLE

Toverfluit in zakformaat

KLASSIEK

Wellicht is *Die Zauberflöte* de belangrijkste opera van Wolfgang Amadeus Mozart. Als je het aantal bewerkingen optelt, die de laatste jaren bij ons werden voorgesteld, moet je het woordje 'wellicht' door 'zeker' vervangen. De nieuwste adaptatie van *De Toverfluit* is van de hand van actrice **Maaïke Cafmeyer**. Er is geen pianobegeleiding, wel twee hoboïsten: **Bram Nolf** en **Piet Van Bockstal**.

Van waar komt de populariteit van de opera? Op de eerste plaats omdat deze sprookjesopera prachtige aria's en meesterlijke muziek bevat. Maar er is meer, het verhaal is complex en zit vol symboliek. De vermeende verwijzingen naar de vrijmetselarij leveren sinds 1791 stof tot oneindige discussies. Ten slotte leent de partituur zich ook tot allerlei arrangementen die soms ver kunnen gaan. De beperkte cast heeft financiële voordelen en men vindt gemakkelijk een gepaste ruimte voor dergelijke voorstellingen. De tekst van *De Toverfluit* is een bewerkte

lezing van het oorspronkelijk libretto van Emanuel Schikaneder door Maaïke Cafmeyer. Ze vindt de muziek geniaal, maar het verhaal nogal ingewikkeld opgebouwd met talrijke constructies en dito interpretaties. Ze neemt alle personages voor haar rekening, gaande van de ontvoerde Pamina, haar bevrijder prins Tamino, priester Sarastro, de twee komische figuren Papageno en Papagena tot de kwade koningin van de nacht. Zingen doet ze echter niet. Onze hoboïsten bedienen zich van een anonieme historische instrumentatie voor twee hobo's. Daarnaast maken ze ook uitstapjes naar de hedendaagse muziek van Benjamin Britten, Isang Yun en Heinz Holliger. • MC

DO • 23 MAA • 20.00

De Toverfluit in een note(n)dop

Cafmeyer, Nolf & Van Bockstal
Wezembeek-Oppeem, GC de Kam,
02 731 43 31

Hommage aan Jacky Duyck

EXPO

Meer dan honderd werken zullen er hangen. Cultuurcentrum Coloma in Sint-Pieters-Leeuw nodigde kunstschilder Jacky Duyck uit voor een grote hommagetentoonstelling. 'Je zult een goed beeld krijgen van de verscheidenheid in mijn werk', legt de schilder uit. 'Ik wil mezelf niet herhalen, dus ik probeer voortdurend nieuwe technieken en mogelijkheden uit. Het toeval speelt ook altijd een rol. Ik teken mijn werken vooraf niet volledig uit: ik werk van binnenuit. Daardoor groeit een schilderij vooral terwijl ik ermee bezig ben.' Wat mag het publiek verwachten? De typische blauwen van de zee en andere landschappen waarmee de schilder de afgelopen jaren geregeld uitpakte, zullen allerminst ontbreken. 'De laatste tijd werk ik met meer verschillende kleurelementen. Okers en groenen zijn een grotere rol beginnen te spelen. De bezoekers zullen ook enkele werken kunnen zien waarvan de verf nog maar net zal zijn opgedroogd.'

Er vinden ook drie aperitiefconcerten plaats, telkens op zondag om 11 uur. Op 12 maart brengt sopraan Françoise Vanhecke een vleugje opera. Een week later komt actrice Alice Toen vertellen, begeleid door Jos Mertens op piano. Op 26 maart hoor je fluitiste Sarah Rulli en accordeonist Luca Colantonio aan het werk. • IM

10 TOT 26 MAA

Hommage aan Jacky Duyck

Sint-Pieters-Leeuw, kasteel Coloma,
02 371 22 62

 www.jackyduyck.be

Muzikale oorlogs-herinneringen

KLASSIEK

De 'Franse Beethoven' van Engelse afkomst, George Onslow, schreef liefst 34 strijkkwintetten. Dat inspireerde vijf jonge musici om hun nieuw ensemble het **St. George Quintet** te noemen. De groep (strijk-kwartet met contrabas) is sinds 2013 actief. Hun carrière kreeg een zetje toen ze in december vorig jaar laureaat werden van de talentenwedstrijd Supernova, waarna ze als de 'sterren van morgen' een plaats kregen op het toonaangevende Klarafestival. Eind december verscheen hun eerste cd *British Legends* en met dit programma bezoeken ze nu ook enkele cultuurcentra.

George Onslow zelf staat dit keer niet op het programma, maar wel vier Britse componisten uit het begin van vorige eeuw. Frederic Septimus Kelly, die tijdens de slag aan de Somme om het leven kwam, schreef de *Elegy in memoriam Rupert Brooke* op het gedicht *The Soldier* van zijn goede vriend en dichter Rupert Brooke met wie hij in het Britse leger zat. Kelly was eveneens een goede roeier. Op de Olympische Spelen in 1908 won hij de gouden medaille. Het lot van Arthur Bliss was iets minder dramatisch. Hij raakte twee keer gewond en werd slachtoffer van een gasaanval. Van hem koos men zijn drielidige *Music for strings*. De andere twee componisten hebben een belangrijke plaats in de muziekgeschiedenis. Edward Elgar schreef de *Elegy for strings* voor zijn pas overleden vriend August Jaeger en de *English folk song suite* van Ralph Vaughan Williams werd oorspronkelijk voor een brass band gecomponeerd en voor het St. George Quintet bewerkt door Wouter Vercruyse. Vaughan Williams werkte in WO I als ambulancier in het Britse leger. Het oorlogsgebeuren liet op elk van deze componisten diepe sporen na. • mc

St. George Quintet

20 • 12 MAA • 11.00

Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

20 • 19 MAA • 11.00

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

Theater van de leegte

Blue Agreement

EXPO

Hij zal altijd vereenzelvigd worden met het felle, ultramarijne blauw waarmee hij grote schilderijen maakte, maar Yves Klein was zoveel meer.

De Fransman ademde kunst: hij hield van schilderen, beeldhouwen, theater, muziek, film en architectuur.

Zo componeerde hij een muziekstuk bestaande uit één toon, lang voor er sprake was van John Cage. Zijn invloed op de kunstwereld was immens groot. Klein was de meest grensverleggende kunstenaar onder de *nouveau réalistes*, de 'Franse pop art', en als voorloper van de happening, body art en conceptuele kunst inspireerde hij veel andere kunstenaars.

In de jaren 50 van vorige eeuw wordt Klein beroemd met zijn monochromen. Met de keuze

De tragische autobiografie van het lichaam

THEATER

Niemand is perfect en niemand heeft een perfect lichaam. De ene vindt zijn achterste te dik, zijn benen te kort of zijn armen te lang. De ander vindt dat hij rare oren heeft of tenen die echt niet door de beugel kunnen...

Tijdens een workshop wees iemand **Alexander Vantournhout** erop dat hij een nogal lange nek had. 'De hele tijd grapte hij door me *Aneckxander* te noemen in plaats van Alexander. Het verbaasde me dat hij iemand die hij niet kende zomaar durfde te plagen', vertelt de danser-circusartiest. 'Hoe dan ook, het voorval stimuleerde me om mijn lichaam te analyseren. Ik wist al langer dat er iets vreemds was aan mijn lichaamsverhoudin-

gen, maar ik kon het 'probleem' nooit aanwijzen.'

MENSELIJKHEID VAN DE MENS

Uiteindelijk werd dat imperfecte lichaam het uitgangspunt van een voorstelling. 'In *Aneckxander* probeer ik de tekortkomingen van mijn lichaam te overstijgen, ze in mijn voordeel aan te wenden, te tonen dat ik meer ben dan een lichaam.' Vantournhout zet zijn lichaam – ook letterlijk – in zijn blootje en toont zichzelf zo in zijn

volle kwetsbaarheid. Een schuchtere blik, een defensieve blik, richting publiek: 'Wat zitten jullie te kijken?' Er komen objecten bij die zijn lichaam verlengen, verzwaren, veranderen. Het zijn objecten – zware schoenen, bokshandschoenen,... – waarvan je zou denken dat ze de kwetsbaarheid van het lichaam helpen weg te werken, maar Vantournhout gebruikt ze zo dat ze zijn kwetsbaarheid juist accentueren. Ze worden een handicap, een tekortkoming, een hindernis. Tot hij het omdraait en de hindernissen omvormt tot hulpstukken. Het publiek zit er in eerste instantie wat ongemakkelijk op te kijken, maar raakt hoe langer hoe meer in de ban van de totale overgave waarmee Van-

voor één kleur wil hij aantonen dat kleur een immateriële kracht kan uitstralen. Blauw is volgens hem het meest intense coloriet en kan dus het beste volledig op zichzelf staan, los van het materiaal. Na verschillende experimenten met industriële verpoeders bekomt hij zijn *International Klein Blue* waarmee hij grote werken maakt die de kijker als het ware opslokken, de kleur wordt bijna voelbaar. Later zal Klein naast blauw ook goud gebruiken.

BLAUW

Klein beperkt zich niet tot de verfborstel en het doek, maar experimenteert met verschillende ondergronden; hij schildert objecten en maakt zelfs blauwe kopieën van bekende beelden zoals Venus en Nikè. Wanneer hij naaktmodellen als 'levende verfborstels' afdrukken laat maken op doek, terwijl een band speelt en de mensen er op staan te kijken, ontpopt Klein zich tot een echte performance artist. *Saut dans le vide*, de foto van zijn schijnbaar onbevreesde sprong van een gebouw is nog steeds een iconisch beeld. Het summum van zijn ironische houding tegenover de kunstwereld is zijn expo genaamd 'Le Vide'. Daarvoor sluit hij zich de nacht voor de opening op in een lege galerij en vult de ruimte met 'mentale beelden'. Klein houdt ook wel van een grapje, zo schenkt hij zijn gasten op een opening een blauwe cock-

tail die hen nog een week lang blauw laat plassen.

DENKER PROVOCATEUR

Minder bekend is Kleins liefde voor judo. Dat het hem menens is, blijkt uit zijn reis naar Japan waar hij een zwarte band behaalt. Hij werkt een tijdje als lesgever in Madrid en publiceert er zelfs een boek over. Naar eigen zeggen heeft de gevechtskunst hem geholpen om de beeldende ruimte te begrijpen en het menselijke lichaam in een spirituele ruimte te ontdekken. In Japan bestudeert hij overigens ook het zenboeddhisme. De interesse voor het Oosterse en mystieke is terug te vinden in zijn oeuvre. Zo maakt hij in de jaren 60 een serie doeken die getekend zijn door de inwerking van de natuurkrachten.

Zeggen dat Klein de kunstwereld veranderde, is geen overstatement. Hij was een denker en een provocateur. Met zijn commentaar op de abstracte kunst na de Tweede Wereldoorlog liet hij de scheiding tussen kunst en leven vervagen. Spelend met de perceptie van toeschouwers verlegde hij de grenzen van wat kunst kan zijn. • LENE VAN LANGENHOVE

29 MAA TOT 20 AUG

Yves Klein. Theater van de leegte

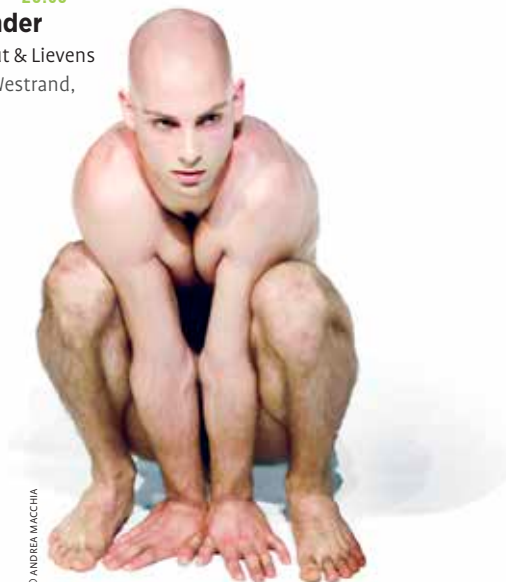
Brussel, Bozar, www.bozar.be

toornhout zijn lichaam in de strijd werpt. Het ziet een acrobaat aan het werk, een danser, af en toe vangt het zelfs een glimp op van een clown. Maar de tragiek en de schoonheid zitten hem in de menselijkheid van het personage dat hij creëert. De menselijkheid van de mens die gegeneerd is als je kijkt, maar die tegelijk niets liever wil dan bekeken en bewonderd worden. De menselijkheid van imperfectie op zoek naar perfectie, van tragedie op zoek naar humor, van kwetsbaarheid op zoek naar kracht. • INES MINTEN

WO • 29 MAA • 20.30

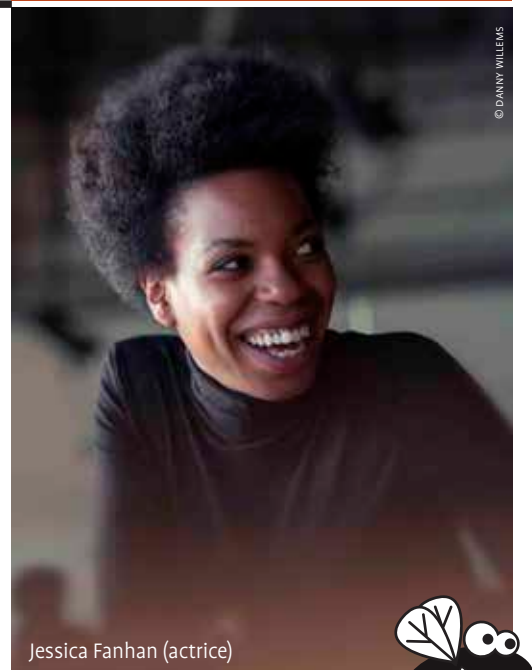
Aneckxander

Vantournhout & Lievens
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

© ANDREA MACCHIA

i Aneckxander sleepte verscheidene prijzen in de wacht en haalde de selectie van het Theaterfestival 2016.

© DANNY WILLEMS

Jessica Fanhan (actrice)

Spel op de wagen

Deze week staat er een speciale vrachtwagen geparkeerd aan CC Het Bolwerk in Vilvoorde. De vracht die de *Kamyon* vervoert, is namelijk een theatervoorstelling. Een monoloog die opgevoerd wordt in de laadruimte, voor een publiek van zo'n veertig personen vanaf 8 jaar, die mogen plaatsnemen op houten bankjes. Zo ervaart het publiek een beetje wat het moet zijn om als vluchteling gedurende een lange reis in zo'n laadbak opgesloten te zitten. Het personage dat hen aanspreekt, heeft zich tussen een stapel kratten laten opsluiten. Na de dood van haar zusje en de verwoesting van haar stad is ze op de vlucht geslagen. Met veel weerbaarheid en verbeelding vertelt ze haar verhaal, dat auteur en KVS-directeur **Michael De Cock** schreef op basis van echte getuigenissen van een Syrische en een Iraanse vluchteling.

Kamyon speelt in verschillende talen en ging twee jaar geleden in première in het Turkse Istanbul. Sindsdien zwierf de vrachtwagen al door Slovenië, Frankrijk, Italië, Tsjechië, Hongarije en Groot-Brittannië. Nu is hij bij ons aanbeland. Knap aan de vorm is behalve de encenering ook de livemuziek van **Rudi Genbrugge**, die met zijn stem en zijn breed instrumentarium een muzikale reis maakt die overeenstemt met het geografische traject dat de vrachtwagen aflegt. • MB

12, 15 & 18 MAA • Verschillende uren en talen
Kamyon

KVS

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

Eylenbosch

SCHEPDAAL Oude kratten met bierflesjes, houten vaten, weegschalen, tobbes... Urban explorers konden zich begin deze eeuw volledig laten gaan in de verlaten brouwerij Eylenbosch aan de Ninoofsesteenweg. Het brouwerijcomplex staat als een baken in het landschap, op de buitengevels prijkt nog steeds in grote letters 'Brouwerij Eylenbosch'. Hier werd gedurende meer dan 100 jaar, tot in 2001, een stevig kriel- en geuzebier gebrouwen. Het lambiekbier Spanuit, later Spanik, samensmelting van Spanuit en Lambiek, was een van de huisbieren. Schepdaal was trouwens gekend voor zijn lambiekbrouwerijen: Eylenbosch en De Troch in het gehucht Spanuit, De Neve en Goossens in Sint-Gertrudis-Pede. De verschillende gebouwen werden doorheen de jaren opgetrokken rond een centrale binnenkoer: brouwtoren, bottelarij, opslagplaats, twee woningen, degustatieruimte. Op de eerste verdieping had je de monumentale brouwerszaal van tien meter hoog met de grote ketels. Ten oosten hiervan bevond zich de ruimte met het koelschip, tegen de noordgevel de fabrieksschoorsteen. In 2001 sloot de brouwerij haar deuren en in de jaren die volgden, werd de fabriek volledig ontmanteld, de ketels en andere installaties uitgebroken. In plaats daarvan gapen nu grote ronde gaten in de vloeren. Na een dodelijke val bij een paintballgevecht werd het pand meteen opgenomen in het lijstje van spooklocaties. Het gebouw ligt er nu lelijk toegetakeld en volledig leeggeplunderd, tot dakleien toe, bij. Wat staat er met dit industrieel erfgoed te gebeuren? Al jaren is er sprake van reconversie tot wooncomplexen. Of brouw hier opnieuw een lekker lambiekbier. Of combineer beide. De overleefde ijzeren letters van de dakreclame geven enkel nog PANIK te lezen. • TDW

Vuurwerk van letters en woorden

VARIA

Om de twee jaar organiseert het internationale literatuurhuis Passa

Porta een groot literair feest in Brussel. Van 24 tot 26 maart zakken zo'n 100 auteurs uit binnen- en buitenland af naar twintig locaties in de stad.

Leesmomenten, gesprekken, debatten en ontmoetingen met andere kunstvormen; het staat allemaal op het programma. 'We zorgen voor vuurwerk', belooft Ilke Froyen van Passa Porta. De gerenommeerde Amerikaanse auteur Paul Auster zal het festival openen. 'Het is zeven jaar geleden dat hij nog een roman heeft uitgegeven. Nu komt hij de vertaling van 4 3 2 1 voorstellen. Als een auteur met zo'n indrukwekkend oeuvre als Auster nieuw werk uitbrengt, willen we hem er vanzelfsprekend bij.' Ook kijken we hier in Europa met zijn allen vol verbazing naar wat er allemaal aan de hand is in de Verenigde Staten. 'Dat maakt een auteur als Auster extra relevant', vindt Froyen. 'Hij heeft het niet letterlijk over de wereld van Trump, maar hij doet zijn lezer op een meer abstracte manier nadenken over hoe een identiteit vorm krijgt en hoe wij

als mensen onszelf definiëren. In 4 3 2 1 doet hij dat heel concreet door zijn personage Archie Ferguson vier parallelle levens te geven.

MENUKAART

Op zaterdag en zondag kunnen bezoekers zelf hun parcours door de stad uitstippelen. Hou je vooral van Nederlandstalige literatuur? Ga je voor de grote namen of wil je je laten verrassen door auteurs van wie je het werk voorheen niet kende? Volg je graag gesprekken en debatten? Of kies je het liefst voor een iets speelser aanbod? Alles zien, lukt nooit. Geen enkel traject vinden dat je boeit, is even onmogelijk. 'Je kunt het programma zien als een menukaart waaruit je je keuze moet maken.'

Zo'n stevig programma uitdokteren, is geen sinecure. Toch is het verlanglijstje vooraf altijd vele keren langer dan de uiteindelijke affiche. 'De internationale literatuur is een ongelooflijke rijkdom van ideeën, teksten, verhalen, fictie, non-fictie,... een beetje alsof je in een snoepwinkel staat', zegt Froyen. Welke boeken zijn boeiend en uitdagend? Welke raken en welke vertellen iets over de wereld vandaag? Zulke vragen helpen de programmatoren kno-

Onbegrensde ruimtelijkheid

EXPO

Luc Peire (1916-1994) was een veelzijdig kunstenaar. Hij is nooit opgehouden met zijn grenzen te verleggen en ging steeds verder in het stileren van de menselijke figuur en het creëren van een gevoel van onbegrensde ruimtelijkheid. Het is dan ook boeiend om te zien hoe hij de pure essentie alsmaar meer visualiseert. Hij is vooral bekend als een meester van het abstract verticalisme. In zijn schilderijen bewegen menselijke figuren als rijzige, verticale lijnen in strakke ruimtes. De combinatie van het verticale lijnenspel en de geometrische vormen zorgen voor sterke

beelden die een gevoel van onbegrensde ruimtelijkheid overbrengen. In zijn zoektocht naar de ultieme oneindige ruimte ging Peire de uitdaging aan om schilderkunst met andere kunstvormen te versmelten. Zo kwam hij – in samenwerking met architecten en stedenbouwkundigen – tot fascinerende driedimen-

sionale creaties. Een interessante mix van de werken van deze grensverleggende kunstenaar kan je tot 14 mei in het FeliXart Museum in Drogenbos gaan bekijken. • ND

TOT 14 MEI

Luc Peire. Ruimte

Drogenbos, FeliXart museum, 02 377 57 22

pen door te hakken. 'En dan begin je auteurs te polsen: de ene hapt onmiddellijk toe, bij een volgende kan het jaren duren voor hij toezegt. Al die dingen maken het natuurlijk erg fijn om zo'n festival samen te stellen.'

Zaterdagavond kun je de festivaldag afsluiten met *Duality* in de Beursschouwburg. 'Daar gaat telkens een auteur de confrontatie aan met een *sparring partner* uit een andere discipline, bijvoorbeeld een muzikant, illustrator of fotograaf.'

RISICO'S

Persoonlijke voorkeuren? 'Moeilijk', vindt Fro-yen. 'Ik sta achter elke auteur die we uitnodigen, maar het debat met de Hongaars-Britse denker Frank Furedi zou ik echt niet willen missen. Hij schreef twintig jaar geleden *The Culture of Fear* en zal het met een handvol auteurs van bij ons over het thema angst hebben. Laten we ons te veel leiden door angst of zijn we misschien nog niet angstig genoeg? Dat soort vragen – over angst en risico's – loopt als een rode draad door het programma. We hebben dat niet als startpunt genomen, het bleek uit het werk van de schrijvers die we geselecteerd hebben.' Neem de Amerikaanse auteur Lionel Shriver,

die vooral bekend is van haar verfilmde roman *We moeten het over Kevin hebben*. 'Haar laatste boek, *The Mandibles*, leest als een dystopisch scenario voor Amerika. Ze plaatst haar land in een situatie van burgeroorlog, met een president die niets liever wil dan muren bouwen. Dat boek lezen, is fascinerend en akelig tegelijk,

omdat het wel lijkt alsof de VS Shriver's scenario aan het volgen zijn.' • INES MINTEN

24 TOT 26 MAA Literatuurfestival

Brussel, Passa Porta,
www.passaporta.be

Paul Auster

Een familiegeschiedenis

FILM Filmmaker **Tom Fassaert** weet hoe hij indringende portretten moet maken.

Voor zijn eerste documentaire volgde hij de inwoners van Doel en hun strijd tegen de vergankelijkheid. Nadien wou hij zijn eigen, nogal turbulente familiegeschiedenis vastleggen. Zijn grootmoeder heeft hij nooit echt leren kennen, wel hoorde hij verhalen over haar excentrieke modellenbestaan en weet hij dat ze haar jonge kinderen in een tehuis achterliet en naar Zuid-Afrika verhuisde. Na de zoveelste mislukte verzoeningspoging van zijn vader trekt hij gewapend met de camera naar Zuid-Afrika, op zoek naar de vrouw achter de

façade. Die blijkt niet makkelijk te slopen, want oma is een meestermanipulator, die hem ook nog eens naar liefde vraagt. Vijf jaar volgt hij haar en zijn ooms, maar de maskers vallen niet af. 'Waar-

heden? Forget it!', zegt de femme fatale. Ondanks de erg nauwe band met zijn onderwerp toont Fassaert zich een scherp observator en weet hij de aandacht vast te houden. Na de vertoning van

de documentaire volgt er een gesprek met de regisseur. • LVL

DO • 16 MAA • 21.00 A Family Affair

Brussel, deBuren, www.deburen.eu

© CY LEONG

Twee muzikanten op een kruk

MUZIEK

Zin in een intiem concert? Dit is er één. En wat voor een? *Just the two of us*

us is niet alleen de titel van Bill Withers' wereldhit, maar ook van de toer waarmee twee Vlaamse rasmuzikanten langs kleine zalen en theaters reizen. Mondharmonica-speler **Steven De Bruyn** ken je ongetwijfeld van zijn groepen El Fish en The Rhythm Junkies. **Dirk Dhaenens**, alias **Derek**, is dezelfde Derek als van de jaren negentig rockband Derek & the Dirt, die nu solo opereert onder de naam Derek. Voor dit programma neemt het duo met mondharmonica en gitaar plaats op twee barkrukken om een uitgebreide akoestische set te spelen die put uit eigen werk, aangevuld met een reeks covers. Daarbij nemen de twee afwisselend de zang voor hun rekening, geven ze soms uitleg over de herkomst van bepaalde nummers, en haalt De Bruyn ook af en toe zijn omni-chord boven om tot een aantal uitgekleden maar karaktervolle bewerkingen ervan te komen.

Bij de eigen nummers van Derek zitten ook Franse en Nederlandse liedjes, die tonen dat hij een uitstekend tekstschrijver is. Bij de covers, zoals *I Scare Myself* van Thomas Dolby, *Redemption Song* van Bob Marley, of *My Baby Just Cares for Me* van Nina Simone hoort soms ook wat duiding, of een verhaal dat in een gemoeidelijke gesprek met het publiek uit de doeken wordt gedaan. Verloopt het eerste deel van de avond nog ingehouden, dan swingt het tweede meer. • MB

VR • 17 MAA • 20.00

Just the two of us

Steven De Bruyn & Derek
Wezembeek-Oppeem, GC de Kam,
02 731 43 31

PODIUM

THEATER

DO • 1 MAA • 20.30

Het kraken van de maan

't Arsenaal Mechelen
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DO • 2 MAA • 20.30

Schoon ogen

Vernieuwd Gents Volkstoneel
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

WO • 15 MAA • 20.30

Het einde is nabij

Adriaan Van Aken/ Johan Petit
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

WO • 15 MAA • 20.15

Wat is drinken?

Lazarus
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DO • 16 MAA • 20.00

Constance & Mathilde

An Tuts & Nele Bauwens
Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

17 EN 18 MAA • 20.00

Almost, Maine van John Ciarri

De Pieterman
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

VR • 24 MAA • 20.30

I' Etude (nu slaat de chaos toe)

Eggers, Palmers & Wildemeersch
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

WO • 29 MAA • 20.30

De hondenwei

Toespijs
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DO • 30 MAA • 20.15

Louis Vanhaverbeke & Marijn Brussaard

performance
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

VR • 31 MAA • 20.30

Flandrien

Action Zoo Humain
Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

VR • 31 MAA • 20.30

Oblomov

Lazarus
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

KIDS

WO • 1 MAA • 14.00

Raskat: draad

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

WO • 1 MAA • 15.00

Manifest (+5j)

De Piepkens
Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

WO • 1 MAA • 15.00

Storks

familiefilm
Wezembeek-Oppeem, GC de Kam,
02 731 43 31

WO • 1 MAA • 14.00

Ex Aequo (6-12j)

Circus Katoen
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO • 2 MAA • 13.30

Miss Peregrine's home for peculiar children

familiefilm
Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

ZA • 4 MAA • 19.00

Les Rois Fainéants (+6j)

Cie Cocotte
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

WO • 8 MAA • 15.00

Ik stuur mezelf wel op! (6-10j)

Jan De Smet & Kim Duchateau
Tervuren, GC De Warandepoort,
02 766 53 47

ZO • 12 MAA • 10.30

Manneke Maan (+5j)

ontbijtfilm
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO • 12 MAA • 11.00

De maan in het zand (1-3j)

Sprookjes en zo
Linkebeek, GC de Moelie,
02 380 77 51

12, 15 EN 18 MAA •

VERSCH. UREN EN TALEN
Kamyon

KVS
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZA • 18 MAA • 19.00

Tokyo Blue (+8j)

Salibonani
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZA • 18 MAA • 15.00

Ceci n'est pas un livre (2-5j)

Theater De Spiegel
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZO • 19 MAA • 10.00

Mijn knuffel (4-8j)

crea-atelier
Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

ZO • 19 MAA • 13.00

Groen geurend familiefestival (3-12j)

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

ZA • 25 MAA • 11.00 EN 15.00

Niet drummen (8m tot 3j)

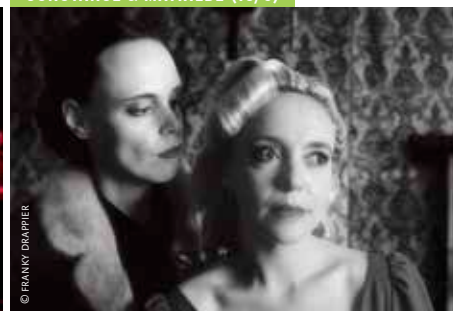
Theater De Spiegel
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

WAT IS DRINKEN? (15/3)

© JAYMOND MALENTIER

CONSTANCE & MATHILDE (16/3)

© FRANKY DRAPPIER

MIJN KNUFFEL (19/3)

© MARK NIXON

ZA • 25 MAA • 14.00

Mama of papa als superheld (7-12j)

Fotoworkshop
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZO • 26 MAA • 11.00 EN 15.00

Dierenplezier! (+2j)

Mevrouw de poes zingt
Kraainem, GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

ZO • 26 MAA • 15.00 EN 16.30

Hemelsblauw (+6m)

Pantalone
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

WO • 29 MAA • 15.00

Lotje

Theater Ondersteboven
Hoeilaart, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

DO • 30 MAA • 19.30

De man, de vrouw en de beer (+8j)

Bronks
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

HUMOR

WO • 1 MAA • 20.30

Quarter Life Crisis

Xander De Rycke
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

'n Vluu in 't uur

Brussels Volkstejoether

2 EN 3 MAA • 20.15

Alsemberg, CC de Meent,
02 359 16 00

31 MAA, 1 & 2 APR • 20.00 EN 15.00

Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

ZA • 4 MAA • 20.30

4x4 Ephemeral Architectures

Gandini Juggling
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR • 10 MAA • 20.30

Louis Nostalgie

Echt Antwaarps Teater
Tervuren, GC De Warandepoort,
02 766 53 47

Crisiskok

Joost Van Hyfte

VR • 10 MAA • 20.00

Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

DO • 23 MAA • 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZA • 11 MAA • 20.30

Het was (is) maar om te lachen

Bert Kruismans
Tervuren, GC De Warandepoort,
02 766 53 47

ZA • 11 MAA • 20.00

Accident de parcours

Nigel Williams
Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

ZA • 11 MAA • 20.30

Ping pong

Tableau nr.1
Hoeilaart, GC Felix Sohie,
02 657 05 04

DO • 16 MAA • 14.00

Voorjaarsfeest senoren

Steve Ryckier
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

VR • 17 MAA • 20.30

Vitalski speelt Victor Glorieux

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DO • 23 MAA • 20.00

Freddy on Ice

Freddy De Vadder
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

VR • 24 MAA • 20.30

Reset

William Boeva
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

30 EN 31 MAA • 20.30

Red mij!

Els De Schepper
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

LITERATUUR

WO • 22 MAA • 20.00

Griet Op de Beeck

Meise,
GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

DANS

WO • 15 MAA • 20.30

Home

Luis Marrafa
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

VR • 17 MAA • 20.30

Partita 2

Rosas met Boris Charmatz
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

ZA • 18 MAA • 20.15

Spirit of the Dance

Ierse dansshow
Alsemberg, CC de Meent,
02 359 16 00

WO • 29 MAA • 20.30

Aneckxander

Vantournhout & Lievens
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

SENIOREN

DO • 9 MAA • 14.00

Okra promenadeconcert

Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

DI • 28 MAA • 14.30

Rode rozen in de sneeuw

Jackobond zingt Marva
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

MUZIEK

DO • 2 MAA • 20.30

Solo & zonder plan

Bart Peeters
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR • 3 MAA • 20.30

Meuris in het pluche

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DI • 7 MAA • 20.00

Vardan Hovanissian & Emre Gültekin

Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

DO • 9 MAA • 20.30

Als de liefde niet bestond

Hubert Damen
Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

ZA • 11 MAA • 20.00

Jonas Winterland

Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

MA • 13 MAA • 20.30

The Backpack Sessions

K's Choice
Tervuren, GC De Warandepoort,
02 766 53 47

DO • 16 MAA • 20.30

Hold me like the world is ending

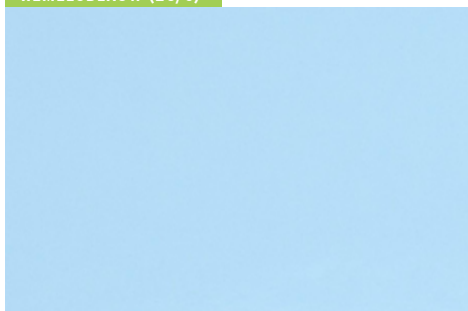
Marco Z
Hoeilaart, GC Felix Sohie,
02 657 05 04

DIERENPLEZIER! (26/3)

HEMELSBLAUW (26/3)

FREDDY ON ICE (23/3)

JONAS WINTERLAND (11/3)

VR • 17 MAA • 20.00

Just the two of us

Steven De bruyen & Derek
Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

VR • 17 MAA • 20.30

One night of Elvis

Lee Memphis King
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

VR • 17 MAA • 20.15

Gers Pardoel

support act: Froze
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZA • 18 MAA • 20.30

Mercury Rising

Tervuren, GC De Warandepoort,
02 766 53 47

ZA • 18 MAA • 20.30

Carmel Dempsey & band & dansers

Saint-Patrick-festival
op Vlaamse wijze
Kraainem, GC de Lijsterbes, 02 721 28 06

VR • 24 MAA • 20.00

Furua

Soetkin Baptist & Marius Mannes
Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

ZA • 25 MAA • 20.30

Pappie loop toch niet zo snel

Cleymans, Van Geel, Verhulst e.a.
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZA • 25 MAA • 20.30

Motown Supremacy

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

WO • 29 MAA • 20.30

Ulali

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO • 30 MAA • 20.00

The London Quartet

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

DO • 30 MAA • 20.30

O, or the challenge of this particular show

Needcompany
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR • 31 MAA • 20.15

Kris Dane & Milo Meskens

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

VR • 31 MAA • 20.30

Hommage à Brel

Filip Jordens
Tervuren, GC De Warandepoort,
02 766 53 47

KLASSIEK

ZA • 11 MAA • 20.00

Sint-Ceciliakoor

Tervuren, Sint-Janskerk, 0496 38 77 78

St. George Quintet

ZO • 12 MAA • 11.00

Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

ZO • 19 MAA • 11.00

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO • 19 MAA • 11.00

Favorites

Vox Venti
Vilvoorde, stadhuis, 02 255 46 90

ZO • 19 MAA • 11.00

Julien Beurms

aperitiefconcert
Ossel, Sint-Jan-de-Doperkerk,
02 460 73 24

ZO • 19 MAA • 11.00

Cellosuites van Bach

Frans Grapperhaus
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

DO • 23 MAA • 20.00

De toverfluit in een note(n)dop

Caymeyer, Nolf & Van Bockstal
Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

ZA • 25 MAA • 20.30

Philippe Raskin & friends

Kraainem,
GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

ZO • 26 MAA • 11.00

Jenny Spanoghe & Rita Rommes

aperitiefconcert
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZO • 26 MAA • 17.00

Mattheuspassie o.l.v. Bart Van Reyn

Octopuskoor,
Le concert d'Anvers e.a.
Grimbergen, abdijkerk,
02 263 03 43

JAZZ

DO • 9 MAA • 20.30

Piano e forte

Bram Delooze
Grimbergen,
sacristie abdijkerk,
02 263 03 43

WO • 1 MAA • 20.30

Fantastic beasts and where to find them

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZO • 5 MAA • 20.00

Pippa

Alseberg,
CC de Meent,
02 359 16 00

DI • 7 MAA • 20.30

The Light between Oceans

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

Home

DI • 7 MAA • 20.30

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

ZO • 12 MAA • 20.00

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

DI • 14 MAA • 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO • 15 MAA • 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

WO • 8 MAA • 20.30

Tonio

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

MA • 13 MAA • 20.30

Layla M.

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI • 14 MAA • 20.30

Nocturnal Animals

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DO • 16 MAA • 15.00 EN 20.00

La fille inconnue

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

DO • 16 MAA • 21.00

A Family Affair

Brussel, deBuren, www.deburen.eu

Le passé devant nous

ZO • 19 MAA • 20.00

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

WO • 22 MAA • 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DI • 28 MAA • 20.30

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

Dode hoek

MA • 20 MAA • 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZO • 26 MAA • 20.00

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

MOTOWN SUPREMACY (25/3)

DE TOVERFLUIT IN EEN NOTE(N)DOP (23/3)

NOCTURNAL ANIMALS (14/3)

Manchester by the Sea

DI • 21 MAA • 20.30

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

MA • 27 MAA • 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

MA • 27 MAA • 20.30

Life, animated

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DI • 28 MAA • 14.00

Jackie

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

DI • 28 MAA • 20.00

Demain

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

DI • 28 MAA • 20.30

Princess

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO • 29 MAA • 20.30

Souvenir

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

VR • 31 MAA • 14.00 EN 20.00

Je suis mort mais j'ai des amis

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

TOT 14 MEI

Luc Peire. Ruimte

Drogenbos,
FeliXart museum,
02 377 57 22

TOT 5 MAA

Picasso. Sculptures

Brussel, Bozar, www.bozar.be

8 TOT 27 MAA

Simplicity out of complexity – visual poetry

Karel Mus
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

10 TOT 26 MAA

Hommage aan Jacky Duyck

Sint-Pieters-Leeuw,
kasteel Coloma,
02 371 22 62

16 MAA TOT 11 JUN

The Bauhaus #itsalldesign

Brussel, Art & Design
Atomium Museum,
www.adamuseum.be

TOT 19 MAA

Laura Verherbrugge

Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

23 MAA TOT 29 APR

Jeroen Du Bois

Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

29 MAA TOT 20 AUG

Yves Klein.

Theater van de leegte

Brussel, Bozar,
www.bozar.be

TOT 31 MAA

Karen De Blik

Wezembeek-Oppeem,
cafeteria de Kam,
02 731 43 31

ZO • 5 MAA • 19.00

Ondeugend oud worden

Zaki
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DI • 7 MAA • 14.00

Fatima Mernissi

Saïda Sakali
Dilbeek, kasteel La Motte,
02 466 20 30

DO • 9 MAA • 19.00

Aan de slag met je i-pad

Arch'Educ
Linkebeek, GC de Moelie,
02 380 77 51

MA • 13 MAA • 20.00

Duurzame voeding

Renaat Daem
Dilbeek, kasteel La Motte,
02 466 20 30

DO • 16 MAA • 14.00

Overgewicht

Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

MA • 20 MAA • 19.00

Koken met kruiden

Arch'Educ
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

DI • 21 MAA • 9.30

Foto's maken met smartphone of tablet

Arch'Educ
Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

ZO • 22 MAA • 20.30

Stijn en de sterren

Stijn Meuris
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZO • 12 MAA • 14.00

Langs zichtbare en onzichtbare grenzen

Hoeilaart, Bosmuseum,
www.ngz.be

DO • 16 MAA • 14.00

Verdeling van het Zoniënwoud

Hoeilaart, kasteel van Groenendaal,
www.ngz.be

21, 23 EN 26 MAA • 10.00

Bewust wandelen in het nu

Jezus-Eik, GC de Bosuil,
www.debosuil.be

DO • 23 MAA • 14.00

Via de Koningsvijvers naar Dumberg

Hoeilaart, station van Groenendaal,
www.ngz.be

Lachland

Theater A tot Z

DI • 7 MAA • 20.00

Wezembeek-Oppeem, GC de Kam,
02 731 43 31

DO • 9 MAA • 20.00

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

DI • 14 MAA • 10.00

Thematafels in het Babycafé

Kind en Gezin
Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

WO • 16 MAA • 18.00

Be the change you want to be in the world

filo-diner
Brussel, De Markten,
www.demarkten.be

24 TOT 26 MAA

Literatuurfestival

Brussel, Passa Porta,
www.passaporta.be

LE PASSÉ DEVANT NOUS (19/3,22/3,28/3)

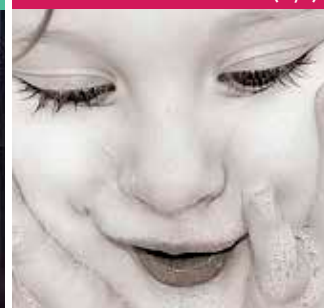
THE BAUHAUS #ITSALLDESIGN (16/3 - 11/6)

LANGS ZICHTBARE EN ONZICHTBARE GRENZEN (12/3)

THEMATAFELS IN HET BABYCAFÉ (14/3)

LEKKERNIJ UIT LITOUWEN

Saltibarsciai
(rode biet met kefir
en komkommer)

MOOISTE PLEK IN LITOUWEN

Koerse Schoorwal
(landtong van 98
kilometer aan de Oostzee)

MOOISTE HERINNERING

Met de kinderen tijd
doorbrengen aan
Koerse Schoorwal

‘Rustig als een Belg’

Sinds een jaar woont Indre Mackeviciute samen met haar vier dochters en echtgenoot in Kraainem. Hoewel ze de sneeuw van de koude Litouwse winters missen, voelen ze zich hier helemaal thuis.

TEXST Nathalie Dirix • FOTO Filip Claessens

Op de muur in de woonkamer staat in grote kleurrijke letters ‘Su gimimo diena’. Dat is Litouws voor ‘Gelukkige verjaardag’. Een paar dagen geleden vierden ze de verjaardag van hun vijfjarige dochter Gile. Het leven vierden, dat is zowat het liefste wat Indre samen met haar gezin doet.

OPTIMISTISCHE BLIK

‘Of we als jonge ouders van vier kinderen wel weten waaraan we begonnen zijn? Het klinkt misschien raar in deze tijden van doemdenken, maar mijn echtgenoot en ik hebben een positieve kijk op de toekomst. Misschien komt het

door onze Litouwse achtergrond? We zijn ons heel bewust van de mogelijkheden die een politiek van open grenzen met zich meebrengt. In vergelijking met vroeger hebben we nu meer vrijheid en ook de gelegenheid om een goed leven op te bouwen. De toetreding van Litouwen tot de Europese Unie heeft voor onze generatie positieve perspectieven gecreëerd. Als je gestudeerd hebt en de inspanning levert om andere talen te leren, dan kom je vooruit. Denk nu niet dat we naïef zijn en in een bubbel leven. Wij zijn ons wel degelijk bewust van allerlei bedreigingen, maar dat neemt niet weg dat we met optimisme naar onze toekomst kijken. We genieten

EN

‘AS CALM AS A BELGIAN’

It was 12 months ago that Indre Mackeviciute moved to Kraainem with her husband and four daughters. She feels completely at home here, in spite of missing the snow and cold winters in Lithuania. ‘It may seem a bit odd in this era of doom and gloom but my husband and I have an optimistic view of the future. We are fully aware of the opportunities offered by an open-borders policy. We have more freedom than before and the chance to build a good life. Lithuania’s membership of the European Union has created attractive opportunities for our generation. Did you know that “as calm as a Belgian” is a common expression in Lithuania? It is a reference to the Belgian draft horses they used to have on farms. For Lithuanians they are the epitome of calm reliability.’

van deze Belgische ervaring, inclusief het leren van de Nederlandse taal’, zegt Mackeviciute.

PRO GENDERGELIJKHEID

Voor ze naar België kwam, werkte ze voor het Europees Instituut voor Gendergelijkheid. De positie van vrouwen ligt haar na aan het hart. ‘We vergeten te vaak dat gendergelijkheid allesbehalve een feit is. Aan de oppervlakte lijkt het dat vrouwen en mannen gelijk zijn, maar als je wat dieper kijkt, dan merk je dat we nog een hele weg te gaan hebben. Denk maar aan de loonkloof die nog altijd in het nadeel van de vrouw speelt. Of aan gendergerelateerd geweld. En dan zwijg ik nog over de talloze stereotypen waartegen we ons moeten verzetten. Zeker nu ik moeder van vier dochters ben, wil ik meer dan ooit bijdragen aan het wegwerken van dit soort discriminatie. Als er één ding is dat we voor onze dochters willen, dan is het dat ze hun vrouw zijn nooit als een beperking ervaren om hun dromen en ambities waar te maken. Als we hen daarnaast kunnen bijbrengen dat het oké is om te falen en uit je falen te leren, dan denk ik dat we hen een grote dienst bewijzen.’

SAMEN VOOR KINDEREN ZORGEN

Gendergelijkheid wordt ten huize Mackeviciute in de praktijk toegepast. Echtgenoot Margiris nam drie keer zes maanden ouderschapsverlof. ‘Voor ons is het heel natuurlijk om samen voor de kinderen te zorgen. Indre hoeft zich geen zorgen te maken dat onze dochters iets te kort zouden komen wanneer zij buitenshuis is. Huishoudelijke taken overnemen, doe ik spontaan. Ik heb geleerd om op momenten waarop onze dochters alle vier tegelijkertijd mijn aandacht opeisen zo ‘rustig als een Belg’ te blijven. Wist je dat dit in Litouwen een geijkte uitdrukking is? Het refereert naar de Belgische trekpaarden die in de landbouw gebruikt werden. Voor Litouwers staan ze symbool voor rustige betrouwbaarheid. Een eigenschap die me als vader goed van pas komt’, zegt Margiris.